

520 milionów z budżetu państwa na Centralny Zintegrowany Szpital Kliniczny

PONADTO W NUMERZE

Głosem Rektora • Na kanwie jubileuszy 100-lecia Wydziału Lekarskiego i 45-lecia Wydziału Nauk o Zdrowiu • XVIII Forum Szpitali • 6 mln zł na profilaktykę • Nagroda im. Ryszarda Kapuścińskiego • Profilaktyka ukryta w sztuce • Podwójny jubileusz • Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji • Studenci na żółto • Konferencja Post EULAR&ACR • Pamięci Profesora Stanisława Kalandyka • Uczymy się przez doświadczenie • Wyzwania dla pielęgniarstwa neurologicznego • Wielopłaszczyznowe ujęcie estetyki twarzy • Strefa PUMS • Spotkanie seniorów • Prof. Janusz Maciejewski (1932–2005)

GŁOSEM REKTORA

Szanowni Państwo!

Ten numer Faktów UMP ukazuje się w okresie wyborów, w których kandyduję ponownie na funkcję Rektora i z tego powodu uznałem za właściwe oddać łamy rubryki „Głosem Rektora” do dyspozycji moich współpracowników.

Andrzej Tykarski
Rektor UMP

Krótką historia wielkiego projektu

Mimo że inwestycja Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego dopiero się zaczyna, to warto spojrzeć na karty historii, bo to właśnie na przestrzeni lat kształtowała się idea projektu. Ostatnie 3 lata to autostradowa prędkość, z którą udało się dotrzeć do mety etapu pod nazwą: zaczynamy budowę nowego szpitala. To niewątpliwym sukcesem projektu prowadzonego pod kierunkiem Rektora. Dzięki ogromnemu wysiłkowi, naprawdę w krótkim czasie, udało się doprowadzić do

uchwalenia rządowego programu dla inwestycji wartej 590 mln zł ze wsparciem budżetu państwa w wysokości 520 mln zł.

26 marca 2008 r. Poznań obiega informacja o planach budowy Zachodniego Centrum Serca i Naczyń. *W Poznaniu w ciągu najbliższych siedmiu lat powstanie nowy szpital. Koszt powstania placówki szacowany jest na 500 mln zł* – taki komunikat zamieszczono na oficjalnej stronie miasta Poznania. Projekt zakładał przeniesienie działalności z obiektu przy ul. Długiej oraz wszystkich innych oddziałów o profilu sercowo-naczyniowym ze szpitali klinicznych i tzw. bazy obcej. Autorem pomysłu był prof. Stefan Grajek. Już wtedy wiadomo było, że Szpital przy ul. Długiej nie ma perspektyw dla rozwoju. Piękny, zażytkowy gmach, ale już mocno zniszczony, posiadający liczne utrudnienia komunikacyjne, a także brak możliwości rozbudowy oraz umowę dzierżawy budynku na czas określony to tylko kilka przyczyn, dla których prof. Grajek dążył do zmiany miejsca i wprowadzki z historycznych murów przy Placu Bernardyńskim. Idea budowy nowoczesnego ośrodka ukierunkowanego na leczenie chorób serca i naczyń skonkretyzowała się w dokumentach strategicznych Ministerstwa Zdrowia. Wprawdzie projekt pozostał w szufladach w Warszawie, lecz odegrał ważną rolę w kształtowaniu świadomości dla nowej inwestycji, zwłaszcza tu, w Poznaniu i zwłaszcza wśród pracowników Szpitala oraz Uniwersytetu. Ponadto warto podkreślić niezwykle zaangażowanie prof. Stefana Grajka na rzecz sfinansowania projektu. Do anegdot można zaliczyć płomienne wystąpienie przed Radą Miasta Poznania, gdzie prof. Stefan Grajek przekonywał, że *szpital kliniczny nie leczy kosmitów, a mieszkańców naszego miasta.*

29 października 2010 r. Do rektoratu wpływa pismo od dr Krystyny Mackiewicz, dyrektora Szpitala Klinicznego im. Heliodora Świącickiego, w którym prosi ówczesnego Rektora, prof. Jacka Wysockiego o wsparcie działań na rzecz pozyskania terenu graniczącego z lecznicą przy ul. Przybyszewskiego. Rozpoczynają się intensywne prace przygotowawcze, także te związane z ustaleniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Rektor Jacek Wysocki podejmuje działania, aby przekonać Władze Miasta Poznania

do pomysłu przeznaczenia terenu na działalność leczniczą. Liczne spotkania, negocjacje, a w końcu posiedzenie Rady Miasta, z żywiołowym wystąpieniem dyr. Krystyny Mackiewicz, przynoszą zamierzony skutek. Uniwersytet otrzymuje teren z uchwalonym planem na cele ochrony zdrowia i dydaktyki. Nie budzi to wówczas sprzeciwu okolicznych mieszkańców i ekologów, mimo że projekt jest znacznie większy, niż dzisiejsze założenia Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego. Kluczowe dla idei, niemal prorocze, staje się zdanie dyr. Krystyny Mackiewicz w przywołanym tu piśmie z dnia 29 października 2010 r., które brzmi: *Nie mniej istotny jest fakt, że pozyskanie przedmiotowego terenu umożliwiłoby UM rozwój, jak i centralizację działalności klinicznej.* Kolejna myśl ukierunkowana na wspólne przedsięwzięcie zapada w przestrzeń publiczną. Kielkuje i pozwala dojrzewać śmiałym pomysłom nowoczesnej lecznicy. Miejsca, które jak okaże się w przyszłości, będzie integrować.

22 lutego 2016 r. Uczelniana Komisja Wyborcza przyjmuje zgłoszenia kandydatów na Rektora Uczelni. Kilka miesięcy później, jeszcze jako Rektor-elekt, prof. Andrzej Tykarski podejmuje dyskusję dotyczącą przyszłości wieloprofilowych szpitali i ich zażytkowych obiektów. W dyskusji uczestniczą dyrektorzy placówek. Jest konsensus – musimy zrobić wszystko, aby powstał wspólny projekt nowego szpitala. Już nie tylko centralnego, ale przede wszystkim zintegrowanego.

17 maja 2016 r. Uniwersytet Medyczny wysyła coroczne materiały do Ministerstwa Zdrowia dotyczące kluczowych, planowanych inwestycji. Nieco wcześniej, w gabinecie Rektora Jacka Wysockiego odbywa się zebranie, w którym uczestniczą Władze Uczelni i Dyrekcja Szpitala Klinicznego *Przemienienia Pańskiego*. Głównym tematem spotkania jest strategia dotycząca przyszłości obiektu przy ul. Długiej i mieszczących się tam klinik. Dyrekcja Szpitala Klinicznego *Przemienienia Pańskiego* przekonuje do pomysłu, aby Zachodnie Centrum Chorób Serca było jednym z etapów większej inwestycji. Po raz pierwszy wypowiediane są słowa – Centralny Szpital Kliniczny. Jeszcze bez śmiałości łączenia szpitali, do którego niebawem powróci dyr. Krystyna Mackiewicz ze Szpitala Klinicznego im. Heliodora Świącickiego.

▲ Koncepcja architektoniczna Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego

Pod dokumentem wysłanym do Ministerstwa Zdrowia, gdzie jako priorytet wpisano *Uniwersyteckie Centrum Chorób Serca i Naczyń, jako etap budowy Centralnego Szpitala Klinicznego w Poznaniu z likwidacją obiektu przy ul. Długiej*, podpisuje się prof. Jacek Wysocki. Pomysł zaczyna rozwijać się już nie tylko w Poznaniu. Warszawa poznaje śmiały projekt Poznania.

2 marca 2017 r. Poruszenie w sali Senatu UMP. Nigdy w tym miejscu nie było chyba tylu znamienitych gości, mianowicie parlamentarzystów wszystkich opcji politycznych, władz regionu, miasta i przedstawicieli szpitali. Rektor Andrzej Tykarski przedstawia ideę budowy Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego (CZSK) i przekonuje 92 osoby do podpisu pod listem intencyjnym. Konsekwentnie powołuje zespół roboczy, by wizję przełożyć na realizację. Potrzeba nakładu ogromnych środków, gdyż pierwotny plan opiewał na kwotę ponad miliarda złotych.

17 listopada 2017 r. Pojawia się nadzieja, że projekt może się udać. Jest to ważny krok w realizacji projektu. Ministerstwo Zdrowia wydaje pozytywną opinię o celowości inwestycji, tzw. IOWISZA.

18 grudnia 2017 r. — ponownie sala Senatu. Wśród kluczowych gości przedstawiciele firmy doradczej EY oraz reprezentanci Europejskiego Banku Inwestycyjnego z Luksemburga. Jeden z punktów dotyczy budowy Szpitalnego Oddziału Ratunkowego, wpisanego w projekt CZSK. Założenia projektu przedstawiam wraz z dyr. Stanisławem Szczepaniakiem. Kilka miesięcy później Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, jako jedna z pierwszych uczelni w Polsce, podpisuje umowę na kredyt. Kolejny etap osiągnięty.

Ostatnie 24 miesiące. Kumulacja prac nad zapewnieniem finansowania CZSK przypadła na lata 2018–2019. Uniwersytet Medyczny wraz ze szpitalami przygotował ogrom dokumentów, w tym program inwestycji wieloletniej — ponad 100-stronicowe opracowanie założeń medycznych i finansowych przyszłej inwestycji. Pierwotne założenie budowy całego obiektu, zgodnie z sugestiami Ministerstwa Zdrowia, podzielone zostało na trzy etapy. Ten pierwszy, który właśnie się rozpoczyna, jest najważniejszy. Budowane będzie serce szpitala — bloki operacyjne, IOM, SOR oraz oddziały dla przenoszonych szpitali przy ul. Długiej, Grunwaldzkiej i części zabiegowej z ul. Przybyszewskiego. Nad stroną formalną opracowań czuwała, m.in. dyr. Krystyna Piątkowska i p. Joanna Krolek-Dziekańska, a także dyr. Krzysztof Kostrzyński oraz dr Paweł Uruski. Z każdym miesiącem, mimo chwilowych wątpliwości, krok po kroku projekt nabierał realnych kształtów, **aż do dnia 7 stycznia 2020 roku.** Od tej daty rozpoczyna się nowy rozdział nie tylko dla Uniwersytetu Medycznego, ale i całego Poznania oraz Wielkopolski. Drogę do sukcesu wspierało wiele życzliwych osób. Nie sposób wymienić wszystkich nazwisk. Nie można jednak pominąć szczególnie tych spoza naszej społeczności akademickiej. To, m.in. posłowie Tadeusz Dziuba, Bartłomiej Wróblewski i Piotr Uruski, Minister Jerzy Kwieciński, v-ce Minister Zdrowia Sławomir Gadomski, Panie Dyrektor z Ministerstwa Zdrowia — Joanna Adasik i Katarzyna Przybylska, Prezydent Miasta Poznania Jacek Jaśkowiak wraz z zastępcami — Jędrzejem Solarskim i Bartoszem Gussem, Dyrektor WOW NFZ mec. Agnieszka Pachciarz. Ale szczególną rolę w pozyskaniu środków odegrała

Minister Jadwiga Emilewicz, „świeżo upieczona” posłanka z Poznania, która na ostatniej prostej wspierała skutecznie Rektora Andrzeja Tykarskiego w batalii o finansowanie projektu.

Blżej niesprecyzowany dzień między 1972 a 1981 rokiem. Prof. Roman Góral, ówczesny Rektor Akademii Medycznej, zleca przygotowanie koncepcji budowy szpitala, który ma powstać na tyłach Szpitala Klinicznego im. Heliodora Święcickiego. Koncepcja nowego szpitala doczekała się nawet modelu obiektu, który w niewyjaśnionych okolicznościach ginie kilkanaście lat później. Idea szczęśliwie przetrwała. Nie byłoby dziś początku tej wielkiej inwestycji bez wielu wcześniejszych pomysłów. Doprowadziły one do projektu Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego wdrożonego w życie przez Władze Uczelni tej kadencji. Idea, która ewoluowała latami, ostatecznie przebiła się nie tylko do świadomości wielu osób, ale i stała się dobrym projektem. Jak twierdził Arystoteles — *bonum est, quod omnia appetunt.* ■

Rafał Staszewski
Dyrektor Generalny

Na kanwie jubileuszy 100-lecia Wydziału Lekarskiego i 45-lecia Wydziału Nauk o Zdrowiu

Rozpoczynający się 2020 rok jest dla naszego Uniwersytetu szczególny, i to pod kilkoma względami. Z jednej bowiem strony będziemy świętować 100-lecie utworzenia Wydziału Lekarskiego na Uniwersytecie Poznańskim oraz 45-lecie powołania do życia Wydziału Pielęgniarskiego na Akademii Medycznej, z drugiej strony w życiu Uczelni będą miały miejsce ważne wydarzenia — zostaną wybrane nowe władze Uniwersytetu Medycznego na kadencję 2020–2024, a także rozpocznie się budowa Centralnego Zintegrowanego Szpitala Klinicznego, bez wątpienia inwestycji na miarę stulecia akademickich studiów medycznych w Poznaniu.

Na kanwie tych wydarzeń nasuwają się pewne refleksje, można by rzec natury historiozoficznej. Otóż pierwsza refleksja dotyczy genezy obydwu fakultetów. Jak wiadomo Wydział Lekarski rodził się w bólach. Pierwszy rektor Wszechnicy Piastowskiej, prof. Heliodor Święcicki, skądinąd ginekolog i położnik, wymarzył

▲ Pierwszy rektor Wszechnicy Piastowskiej, prof. Heliodor Święcicki

sobie Uniwersytet, który będzie posiadał wszystkie klasyczne wydziały, łącznie z Wydziałem Lekarskim. Okazało się jednak szybko, że są studenci chętni studiować medycynę, ale brakuje w grodzie nad Wartą profesorów, laboratoriów, a także wystarczającej bazy klinicznej. Szczęśliwym zbiegiem okoliczności rektor Święcicki odnowił dawną znajomość z prof. Adamem Wrzoskiem, który, będąc szefem sekcji nauki i szkół akademickich w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w Warszawie, najlepiej wiedział, skąd w odrodzonej Polsce można pozyskać wolne siły naukowe. Ponadto prof. Wrzosek przyjął propozycję, pod pewnymi warunkami, objęcia funkcji organizatora i pierwszego dziekana Wydziału Lekarskiego, którego Rada zebrała się po raz pierwszy 19 listopada 1920 r. Jak kruchy jednak był to byt, może świadczyć sytuacja kryzysowa w połowie lat dwudziestych, gdy ze względów ekonomiczno-organizacyjnych pojawił się pomysł zawieszenia Wydziału Lekarskiego w Poznaniu. Jednak w wyniku protestów poznańskich profesorów i studentów projekt ten na szczęście upadł. Nie bez kłopotów rodził się też, 55 lat później, Wydział Pielęgniarski w Poznaniu. Wprawdzie już prof. Święcicki myślał o kształceniu zawodowych pielęgniarek, ale dopiero w latach 70. ubiegłego wieku dojrzała koncepcja, by uruchomić ich edukowanie na poziomie uniwersyteckim. I w tym przypadku był duży opór, przede wszystkim części środowiska akademickiego, które nie widziało potrzeby kształcenia pielęgniarek na poziomie wyższym. Tylko dzięki determinacji ówczesnego rektora poznańskiej Akademii Medycznej prof. Romana Górala udało się 10 czerwca 1975 r. powołać Wydział Pielęgniarski w Poznaniu.

▲ Pierwszy dziekan Wydziału Lekarskiego, prof. Adam Wrzosek

Inną refleksją, która jawi się z kolei w kontekście rozbudowującego się od 15 lat kampusu Uniwersytetu Medycznego w obrębie ulic Marcelińskiej, Bukowskiej i Przybyszewskiego jest spostrzeżenie, iż właściwie dopiero współcześnie realizowane są śmiałe plany urbanistyczne, wysuwane bez mała prawie 100 lat temu. Już Heliodor Święcicki wysunął koncepcję budowy „kampusu medycznego”, łącznie z oddziałem farmaceutycznym na terenie dzisiejszego Szpitala Ortopedycznego, co okazało się *idée fixe*. Podobnie pierwszy rektor planował, jeszcze przed śmiercią w 1923 r., pozyskanie dla potrzeb klinicznych Szpitala Diakonisek przy ul. Przybyszewskiego, co jednak dokonało się dopiero po II wojnie światowej. Właściwie przez kilkadziesiąt lat Wydział Lekarski, a potem Akademia Medyczna funkcjonowały zasadniczo w budynkach dydaktycznych, które pozyskali medycy w okresie międzywojennym. Najpierw było to Collegium Medicum (dzisiaj Collegium Maius) przy ul. Fredry 10, później Collegium Anatomicum, przy ul. Święcickiego 6, wybudowane pierwotnie w 1929 r. jako Pałac Sztuki na Powszechną Wystawę Krajową. Niemniej myślano już w latach dwudziestych ubiegłego wieku o budowie nowoczesnej bazy kliniczno-dydaktycznej na Grunwaldzie, w rejonie ul. Bukowskiej oraz ówczesnej drogi Na Marcecin. Do koncepcji przedwojennych powrócono w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych, zabezpieczając dla potrzeb Akademii Medycznej, w planie przestrzennego zagospodarowania miasta, tereny w pobliżu szpitala Ginekologiczno-Położniczego przy ul. Polnej i szpitala im. H. Święcickiego przy ul. Przybyszewskiego. Oczywiście na realizację tych pięknych planów nie było wówczas wystarczających środków,

ale z perspektywy dzisiejszej należy docenić starania naszych poprzedników.

Z okazji nadchodzących jubileuszy nasuwa się jeszcze jedna refleksja. Otóż Uniwersytet Medyczny w Poznaniu, jak każda instytucja, to nie tylko infrastruktura, ale również, a może przede wszystkim — ludzie. Warto przywołać kilka postaci, właściwie wspaniałych osobowości, których koncepcje pozostawiły głęboki ślad w rozwoju akademickiej medycyny w Poznaniu. Obok już wspomnianych zasług rektorów — Heliodora Święcickiego i Romana Górala oraz dziekana Adama Wrzoska, należy wyeksponować działania prof. Antoniego Horsta, który jako dziekan, a później w latach 1956–1959 rektor, nie tylko wyprowadził Akademię Medyczną z okresu stalinizmu, ale zarysował długofalowy plan jej rozbudowy na terenach, gdzie dzisiaj buduje się nasz kampus. Także nie można pominąć prof. Wiktora Degi, rektora w latach 1959–1962, którego koncepcja kompleksowej rehabilitacji uczyniła z poznańskiej kliniki ortopedycznej czołowy w Europie ośrodek leczenia osób z chorobami narządów ruchu. Bez osobowości rektorów lat osiemdziesiątych — prof. Jerzego Wójtowicza i prof. Antoniego Pruszezwicza — i ich koncepcji rozwoju Uczelni, przejście z okresu ograniczonej niepodległości do czasu pełnej suwerenności byłoby o wiele trudniejsze. Wreszcie należy przywołać osoby dwojga profesorów, którzy odeszli w ostatnich latach. Niewątpliwie złotymi zgłoskami zapisały się w dziejach naszej Uczelni dokonania — prof. Laury Wołowickiej oraz prof. Jacka Łuczaka. Obydwoje byli anestezjologami, ale prof. Wołowicka, jako dziekan Wydziału Pielęgniarskiego nie tylko przekształciła go w Wydział Nauk o Zdrowiu, ale wyprowadziła fakultet na szerokie wody naukowe. Z kolei prof. Łuczak to z jednej strony historyczny dziekan Wydziału Lekarskiego w czasach Solidarności, z drugiej strony charyzmatyczny twórca czołowego ośrodka nowoczesnej opieki paliatywnej w Polsce. Oczywiście osobowości, które przyczyniły się do rozwoju akademickiej medycyny w Poznaniu było więcej. Jesteśmy przekonani, że planowane obchody 100-lecia Wydziału Lekarskiego i 45-lecia Wydziału Nauk o Zdrowiu będą doskonałą okazją do ich przypomnienia i upamiętnienia. ■

Prof. dr hab. Małgorzata Kotwicka
dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu

Prof. dr hab. Ewa Wender-Ożegowska
prorektor ds. Organizacji
i Współpracy z Zagranicą

Prof. dr hab. Michał Musielak
prorektor ds. Promocji
i Współpracy z Regionem

XVIII Forum Szpitali

W dniach 17–18 października 2019 r. w Hotelu Andersia odbyło się XVIII Forum Szpitali. Po raz pierwszy w nowej formule, oprócz standardowych obrad, zorganizowane zostały warsztaty dla kierowników aptek szpitali, kierowników działów rozliczeń i działów organizacji oraz dyrektorów medycznych.

Obrady pierwszego dnia Forum Szpitali rozpoczął dr hab. med. Szczepan Cofta (Dyrektor Szpitala Klinicznego *Przemienienia Pańskiego* UM w Poznaniu, Przewodniczący Polskiej Unii Szpitali Klinicznych), który wspólnie ze Stanisławem Szczepaniakiem (Z-ca Dyrektora Szpitala Klinicznego im. H. Świącickiego w Poznaniu) nakreślił diagnozę obecnych problemów szpitali klinicznych w kontekście funkcjonowania w tzw. sieci szpitali. Diagnoza poparta została raportem PUSK na temat kondycji finansowej szpitali klinicznych. W obradach uczestniczył Janusz Cieszyński — Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia, który odniósł się do prezentowanych problemów, a dzięki udziałowi podczas całego Forum Piotra Gryzy możliwa była polemika z byłym Ministrem Zdrowia, jednocześnie „architektem” i współtwórcą tzw. sieci szpitali. Podczas kolejnych sesji poruszane zostały tematy m.in. przyszłości opieki zdrowotnej w obliczu digitalizacji (prof. dr hab. Katarzyna Kolasa, Akademia Leona Koźmińskiego w Warszawie), a także nie zabrakło stałego elementu — prezentowania dobrych praktyk w szpitalach klinicznych. Swoje prezentacje przedstawili Marcin Sygut (Dyrektor SPSK nr 2 PUM w Szczecinie) w kontekście wdrażania w szpitalu programów naprawczych dla poszczególnych oddziałów. Dyrektor Robert Krawczyk (Uniwersyteckie Centrum Kliniczne WUM Warszawa) wspólnie

z Maciejem Zabelskim (z-ca Dyrektora UCK WUM Warszawa) przedstawili zebranym działania podjęte w ramach konsolidacji szpitali klinicznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Anna Szymczak (Audytor wewnętrzny Szpital Uniwersytecki w Zielonej Górze) poruszyła natomiast kwestię drastycznego wzrostu kosztów usług outsourcingowych, które prognozowane są na rok 2020.

Drugi dzień obrad rozpoczęła prezentacja wyników ankiet dotyczących prowadzenia badań klinicznych w szpitalach członkowskich Polskiej Unii Szpitali Klinicznych. Wyniki ankiet wraz z celnym komentarzem zaprezentowała Mariola Dwornikowska-Dąbrowska (Z-ca Dyrektora Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu). Następnie temat badań naukowych w szpitalach kontynuował przedstawiciel Agencji Badań Medycznych Krzysztof Górski, a także Prorektor ds.

kacji Medycznych i Nauki Ministerstwa Zdrowia), a temat specjalizacji w szpitalach klinicznych zaprezentował prof. dr hab. n. med. Wojciech Bik (Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie). O kwestii obrony dobrego imienia podmiotów leczniczych mówiła prof. UM Monika Urbaniak (Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu). W kontekście racjonalnego zarządzania szpitalami klinicznymi kwestię etatyzacji pielęgniarstwa w obliczu wprowadzonych norm zatrudnienia na łóżko szpitalne zaprezentowała Violetta Matecka (Pełnomocnik ds. systemu zarządzania jakością Szpitala Klinicznego *Przemienienia Pańskiego* UM w Poznaniu).

Wprowadzone w tym roku sesje warsztatowe cieszyły się sporym zainteresowaniem. Podczas warsztatów dla kierowników aptek szpitalnych moderowanych przez dr n. farm. Hannę Jankowiak-Gracz farmaceuci wysłu-

▲ Uczestnicy XVIII Forum Szpitali

Nauki i Rozwoju UM w Poznaniu prof. dr hab. Michał Nowicki. Wśród poruszanych podczas II dnia obrad znalazły się również refleksje związane z tzw. siecią szpitali. Podczas tego panelu członkowie Polskiej Unii Szpitali Klinicznych dzielili się swoimi spostrzeżeniami, a Piotr Gryza (były Minister Zdrowia, współtwórca założeń Podstawowego Szpitalnego Systemu Zabezpieczenia Świadczeń Opieki Zdrowotnej) konfrontował się z opiniami zebranych oraz podzielił się swoimi uwagami na temat „sieci” po kilkunastu miesiącach po wprowadzeniu systemu. Swoje miejsce w Forum Szpitali znalazł również temat zarządzania zasobami ludzkimi. W kontekście działań związanych z kadrami medycznymi swoją prezentację przedstawiła Małgorzata Zadorożna (p.o. Dyrektora Departamentu Kwalifi-

chali interesującego wykładu dr Anny Rogali, dotyczącego skutecznego budowania wizerunku farmaceuty szpitalnego, a także mieli okazję podyskutować na temat blasków i cieni farmacji szpitalnej. Warsztaty dla kierowników działów rozliczeń zorganizowane zostały przy współpracy z WOW NFZ, moderowane przez Annę Łukaszewską — Kierownika Działu Kontraktowania i Rozliczeń GPSK w Poznaniu, a warsztaty dla dyrektorów medycznych zorganizowane zostały przy współpracy z Wielkopolską Izbą Lekarską przy wsparciu dr. Marcina Karolewskiego. Płynące od uczestników warsztatów opinie wskazują, iż formuła warsztatowa powinna być kontynuowana w kolejnych latach.

6 mln zł na profilaktykę

Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu podpisał w grudniu 2019 r. dwie umowy na realizację kluczowych projektów programów profilaktycznych w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014–2020.

Projekty dotyczą wsparcia systemu opieki zdrowotnej w zakresie onkologii płuc oraz zdrowia psychicznego dzieci i młodzieży. Łączna wartość otrzymanego dofinansowania wyniosła 6 322 876,00 zł. ■

► Umowę podpisali: Wiceminister Zdrowia Sławomir Gadomski i Dyrektor Generalny dr Rafał Staszewski

Nagroda im. Ryszarda Kapuścińskiego

Zespół pracowników i wolontariuszy Hospicjum Palium został uhonorowany wyjątkową nagrodą przyznaną corocznie przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego.

Wyróżnienie za czynienie dobra z rąk Marszałka Województwa

Wielkopolskiego Marka Woźniaka w obecności reprezentującego JM Rektora prof. dra hab. Michała Musiela Prorektora ds. Promocji i Współpracy z Regionem odebrali: ordynator oddziału Opieki Paliatywnej dr hab. Maciej Sopata, pielęgniarka oddziałowa Elżbieta Tomaszewska oraz koordynatorka wolontariatu Hospicjum Palium Barbara Grochal. Kapituła nagro-

dy podkreśliła w swym uzasadnieniu przede wszystkim roztaczanie opieki nad chorym, jego rodziną oraz wyjątkową troskę o godne traktowanie chorych i umierających.

Nagroda im. Ryszarda Kapuścińskiego przyznawana jest od 2007 roku, a jednym z jej laureatów był w przeszłości prof. dr hab. Jacek Łuczak, twórca i założyciel Hospicjum Palium. ■ **DB**

▼ Marszałek Województwa Marek Woźniak wręcza nagrodę Zespołowi Hospicjum Palium

Profilaktyka ukryta w sztuce

Niecodzienny charakter sztuki teatralnej przybrała konferencja pn. „Dla ludzi z doświadczeniem – to jest czas dla Seniorów!”, która odbyła się 27 listopada 2019 r. w Centrum Kongresowo-Dydaktycznym Uniwersytetu Medycznego.

Wydarzenie zorganizowane przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, Komendę Wojewódzką Policji w Poznaniu, Fundację Santander Bank Polska i Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu honorowym patronatem objął Marszałek Województwa Wielkopolskiego Marek Woźniak. W imieniu gospodarza miejsca gości przywitał reprezentujący JM Rektora prof. dr hab. Michał Musielak Prorektor ds. Promocji i Współpracy z Regionem. W rolach głównych przed zgromadzonymi seniorami z Poznania i Wielkopolski wystąpili znakomici aktorzy Teatru Nowego w Poznaniu – Michał Grudziński i Sebastian Grek wraz z reprezentantami Komendy Wojewódzkiej Policji w Poznaniu, Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Poznaniu, Fundacji Santander Bank Polska, Skody Auto Lab, Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu w osobach prof. dr hab. Katarzyny Wieczorowskiej-Tobis – pełnomocnika Rektora ds. Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku i dr n. farm. Agnieszki Neumann-Podczaskiej z Katedry i Kliniki Medycyny Paliatywnej, Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Okręgowej Rady Adwokackiej w Poznaniu i Centrum Inicjatyw Senioralnych w Poznaniu. W ramach przygotowanego przedstawienia teatralnego pokazywano jak wystrzegać się różnych zagrożeń, jak unikać niebezpiecznych sytuacji i dbać o swoje zdrowie. Po zakończonym przedstawieniu seniorzy mieli okazję skorzystać z przygotowanych stoisk profilaktycznych.

To wyjątkowe wydarzenie wpisało się w realizowaną w naszej Uczelni II edycję Medycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Tegoroczny nabór zgromadził 90 słuchaczy, którym w trakcie miesięcznych spotkań, zaprezentowane zostaną istotne dla seniorów zagadnienia takie jak np. jak powinna wyglądać dobra starość, najczęstsze choroby wieku senioralnego: cukrzyca, nadciśnienie, leczenie bólu i najczęściej popełniane błędy przy samoleczeniu, najczęstsze problemy lekowe oraz zagadnienia dietoprofilaktyki i dietoterapii, a także rola neurologopedii w kreowaniu dobrej starości. ■ **DB**

▲ Prowadzący Konferencję Dominika Bazan z naszego Uniwersytetu i komisarz Szymon Witczak z Wydziału Prewencji Komendy Wojewódzkiej w Poznaniu

▲ Aktorzy Michał Grudziński i Sebastian Grek

▲ Prof. dr hab. Katarzyna Wieczorowska-Tobis – kierownik Katedry i Kliniki Medycyny Paliatywnej naszego Uniwersytetu, została wybrana – jako jedyny przedstawiciel z Polski – do grona 17 ekspertów wchodzących w skład „Expert panel on effective ways of investing in health”, będącego jednym z organów doradczych Komisji Europejskiej. Kadencja panelu trwa 3 lata, a zadaniem ekspertów jest opiniowanie efektywnego inwestowania w działania w zakresie polityki zdrowotnej

▲ Uczestnicy Konferencji

Podwójny jubileusz

W sobotę 12 października 2019 roku, w Centrum Kultury Zamek w Poznaniu odbyło się Jubileuszowe Spotkanie Biorców i Dawców Szpiku z okazji 30-lecia pierwszego w Polsce Oddziału Transplantacji Szpiku Kliniki Onkologii, Hematologii i Transplantologii Pediatricznej UMP i 20-lecia Stowarzyszenia Wspierania Transplantacji Szpiku i Onkologii Dziecięcej – Dzieciaki Chojraki.

Przybyło wielu byłych pacjentów, często z całymi rodzinami, a nawet z potomstwem. Wydarzenie uświetnili przyjaciele, niezwykli ludzie, którzy od lat wspierają Klinikę i kibicują działaniom Dzieciaków Chojraków. Z ogromną przyjemnością gościliśmy Jędrzeja Solarskiego, Zastępcę Prezydenta Miasta Poznania, prof. Ryszarda Marciniaka, Prorektora ds. Studenckich i Dydaktyki, prof. Macieja Cymersa, Prodziekaną Wydziału Lekarskiego, prof. Jana Styczyńskiego, Krajowego Konsultanta w Dziedzinie Onkologii i Hematologii Dziecięcej. Swoją obecnością zaszczylicili nas także kierownicy zaprzyjaźnionych klinik, instytucji oraz niezastąpiony personel Oddziału Transplantacji Szpiku.

Oddział Transplantacji Szpiku, pierwszy tego typu dziecięcy oddział w Polsce, był tworzony w latach 1986–1989 przez niżej podpisanego z inicjatywy i przy wsparciu profesor Urszuli Radwańskiej. Jesienią 1989 r. Oddział był przygotowany do podjęcia działalności i w dniu 1 grudnia 1989 r. przeprowadzono w nim pierwszą allogeniczną transplantację szpiku. Biorcą szpiku był 17-letni pacjent w drugiej remisji ostrej białaczki limfoblastycznej, a dawczynią jego 16-letnia siostra. W chwili podjęcia działalności Oddział posiadał zaledwie jedno stanowisko transplantacyjne.

W wymienionych niżej latach miały miejsce kolejne ważne wydarzenia, które złożyły się na 30-letnią historię Oddziału, a mianowicie:

– w 1992 r. dzięki współpracy z profesorem Julianem Malickim, Dyrektorem WCO oraz Zespołem Zakładu Radioterapii tego Centrum, wdrożono transplantacje poprzedzone napromienianiem całego ciała. Ta metoda do dnia dzisiejszego zapewnia najlepsze wyniki transplantacji u dzieci z ostrą białaczką limfoblastyczną, która jest najczęstszym nowotworem i najczęstszym

▲ Profesor Jacek Wachowiak

wskazaniem do transplantacji komórek krwiotwórczych u dzieci. Do 1998 r. Poznań był jedynym w Polsce ośrodkiem, który dysponował taką możliwością;

– w 1995 r. uruchomiono drugie stanowisko przeszczepowe;

– w 1998 r. wdrożono immunoterapię potransplantacyjnej wznowy białaczki przy użyciu infuzji limfocytów dawcy;

– w 1998 r. utworzono Pracownię Leukaferezy, Pracownię Preparatyki Materiału Przeszczepowego wraz z Bankiem Komórek Krwiotwórczych. Wcześniej, przez blisko 10 lat, preparatyka materiału przeszczepowego odbywała się w Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Poznaniu;

– w 1999 r. rodzice dzieci leczonych w Oddziale TSK i lekarze z tego oddziału powołali do życia Stowarzyszenie Wspierania Rozwoju Transplantacji Szpiku u Dzieci, obecnie Stowarzyszenie Wspierania Transplantacji Szpiku i Onkologii Dziecięcej – Dzieciaki Chojraki, którego głównym celem w tamtym czasie była budowa nowego Oddziału, ponieważ pierwszy Oddział był za mały w stosunku do potrzeb i pracował w skrajnie trudnych warunkach, które nie spełniały standardów ustalonych dla oddziałów transplantacji szpiku przez Ministerstwo Zdrowia w 1998 r.;

– w 2000 r. po raz pierwszy w świecie w Oddziale zastosowano u dziecka przygotowanie do transplantacji oparte na treosulfanie. Obecnie ta metoda, jako bezpieczniejsza i równie skuteczna, w coraz większym zakresie wypiera inne stosowane dotąd u dzieci metody przygotowania do przeszczepienia; w tym samym wykonano pierwszą w Polsce transplantację krwi pępowinowej od rodzeństwa;

– w 2001 r. zaczęto przeprowadzać transplantacje od dawców niespokrewnionych oraz wdrożono transplantacje haploidentyczne poprzedzone pozytywną immunoselekcją komórek krwiotwórczych, co wymagało utworzenia odpowiedniego zaplecza aparaturowego;

– w 2004 r. w dniu 5 lipca ze środków Stowarzyszenia Dzieciaki Chojraki

rozpoczęto budowę nowego 8-mio stanowiskowego Oddziału TSK wraz całym niezbędnym zapleczem ambulatoryjnym i laboratoryjnym.

– w 2005 r. w marcu przeprowadzono pierwszą w Polsce transplantację krwi pępowinowej od dawcy niespokrewnionego, a 10 listopada 2005 r., zatem w niespełna 15 miesięcy od rozpoczęcia budowy, otwarty został nowy Oddział TSK, który spełnia wszystkie europejskie i krajowe wymogi;

– w 2006 r. u dziecka ze wznową zwojaka zarodkowego przeprowadzono, we współpracy z Centrum Onkologii w Gliwicach, pierwszą w Polsce transplantację poprzedzoną podaniem wysokiej terapeutycznej dawki 131I-MIBG (meta-jodo-benzyl-guanidyną znakowaną izotopem jodu 131);

– w 2007 r. w celu poprawy skuteczności i bezpieczeństwa transplantacji haploidentycznych wdrożono immunodeplecję limfocytów CD3/CD19;

– w 2017 r. wdrożyliśmy laseroterapię zapalenia błon śluzowych jamy ustnej spowodowanego napromienianiem całego ciała i megachemioterapią poprzedzającą transplantację szpiku,

– w 2017 r. niezwłocznie po uruchomieniu przez Ministerstwo Zdrowia finansowania fotoferezy pozaustrojowej u dzieci z chorobą przeszczep przeciw gospodarzowi oporną na kortykosteroidy podjęliśmy te zabiegi, do których Oddział był przygotowany od wielu lat;

– w 2018 r. w celu dalszej poprawy skuteczności i bezpieczeństwa transplantacji haploidentycznych wdrożono immunodeplecję limfocytów alfa-beta;

– w 2019 r. podjęto przeszczepienia haploidentyczne z potransplantacyjnym podaniem cyklofosfamidu;

Zarówno wdrożenie laseroterapii, jak i fotoferezy pozaustrojowej stało się możliwe dzięki środkom przekazanych na zakup odpowiedniej aparatury przez organizatorów i uczestników Akcji Tennis Art.

Do do końca 2019 r. w Oddziale przeprowadzono ogółem 537 transplantacji, w tym 465 transplantacji allogenicznych, w tym 249 od rodzeństwa lub rodzica i 216 od dawcy niespokrewnionego oraz 72 przeszczepienia autologiczne.

Jak już wspomniano Rodzice dzieci leczonych w Oddziale Transplantacji Szpiku i lekarze tego Oddziału powołując do życia w 1999 r., a zatem przed 20 laty, Stowarzyszenie Wspierania Transplantacji Szpiku i Onkologii Dziecięcej – Dzieciaki Chojraki, skoncentrowały się początkowo na sprawie budowy i wyposażenia nowego Oddziału Transplantacji Szpiku i ten cel zrealizowali w krótkim czasie oddając do użytku piękny nowy Oddział w 2005 r. Obecnie Stowarzyszenie nadal dba o to aby

utrzymać Oddział w jak najlepszym stanie technicznym i jeżeli tylko zachodzi taka potrzeba, to doposaża Oddział oraz finansuje naprawy i prace remontowe.

W latach 2006–2009 Stowarzyszenie w zasadniczej części sfinansowało remont i modernizację obu oddziałów onkologicznych Kliniki, a także utworzenie i wyposażenie Pracowni Cytofluorymetrii, która odgrywa podstawową rolę w diagnostyce i monitorowaniu leczenia w onkologii i hematologii dziecięcej.

W 2009 r., tj. w 10 rocznicę powstania Stowarzyszenia, działający w nim rodzice i lekarze postanowili podjąć kolejne duże wyzwanie, zgodne z mottem przewodnim naszego Stowarzyszenia, które mówi, że „dzieciom z chorobą nowotworową chcemy zapewnić najlepsze leczenie, w najlepszych warunkach, najlepiej przy Mamie i Tacie”, a mianowicie zainicjowano działania, których celem jest budowa nowych dziecięcych oddziałów onkologicznych wraz z ich zapleczem, ponieważ obecnie pomimo przeprowadzonych remontów i modernizacji, warunki hospitalizacji dzieci i pobytu rodziców są bardzo trudne i znacznie odbiegają od obowiązujących obecnie europejskich i krajowych standardów.

Od podjęcia inicjatywy budowy nowych dziecięcych oddziałów onkologicznych właśnie mija 10 lat, droga była długa i skomplikowana, ale obecnie wszystko na to wskazuje,

że budowa tych oddziałów rozpocznie się wiosną 2020 roku i zakończy nie później jak w 2022 r. Stało się to możliwe dzięki życzliwości i bezcennemu wsparciu wielu osób i instytucji.

Mianowicie, w 2013 r. Władze Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu przydzieliły na ten cel działkę budowlaną na terenie Szpitala Klinicznego im. K. Jonschera, na terenie którego działa Klinika Onkologii, Hematologii i Transplantologii Pediatricznej, co umożliwiło opracowanie projektu architektoniczno-budowlanego i wykonawczego, który został w całości sfinansowany przez Stowarzyszenie i uzyskał wszystkiego nieodzowne zgody. Na tej podstawie, przy bezcennym wsparciu Zdzisława Podreza i Karoliny Michalak z Uniwersytetu Medycznego oraz Michała Pawłowskiego ze Stowarzyszenia Dzieciaki Chojraki, opracowany został projekt pt. „Poprawa jakości opieki nad dziećmi i młodzieżą z chorobą nowotworową w województwie wielkopolskim poprzez przebudowę i rozbudowę budynku Szpitala Klinicznego im. Karola Jonschera w Poznaniu oraz poprzez zakup niezbędnego wyposażenia”. Projekt ten w 2016 r. został uwzględniony

przez Wojewodę Wielkopolskiego jako jeden z trzech kluczowych priorytetów dla regionalnej polityki zdrowotnej, co z kolei pozwoliło Rektorowi Uniwersytetu Medycznego na skierowanie do Marszałka Województwa Wielkopolskiego wniosku o uwzględnienie projektu w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014–2020, po czym Marszałek wystąpił do Komisji Europejskiej o ujęcie wspomnianego projektu w ramach WRPO 2014+ jako projektu pozakonkursowego, a Komisja Europejska w czerwcu 2018 r. pozytywnie rozpatrzyła wniosek, który również zaakceptowało Ministerstwo Zdrowia. Obecnie wiemy że w 66 proc. budowa zostanie sfinansowana ze środków europejskich, w 28 proc. z budżetu Państwa, a po stronie Stowarzyszenia było zapewnienie 5 proc. wkładu własnego i tu z wielką pomocą przyszła Fundacja DKMS, która podjęła się pokrycia w całości wkładu własnego przekazując Uniwersytetowi Medycznemu odpowiednią

▲ Wizualizacja Kliniki Dzieciaków Chojraków

darowiznę. W tym miejscu nie można nie wspomnieć także o pojedynku Prezydenta Jacka Jaśkowiaka z Przemysławem Saletą podczas Charytatywnej Gali Bokserskiej przeprowadzonej na rzecz budowy nowych oddziałów. Gala nie tylko przyniosła pokaźną kwotę zebraną na ten cel, ale także zwróciła uwagę społeczeństwa Poznania i Wielkopolski na potrzebę budowy tych oddziałów.

Ponadto od chwili powstania Stowarzyszenia na bieżąco finansuje zakupy brakującej w Klinice aparatury medycznej, wyposażenie sal chorych, a także zakupy nier refundowanych leków, badania diagnostyczne niefinansowane przez NFZ, pobyt rodziców w hostelu oraz szkolenia fachowego personelu medycznego Kliniki. Ponadto, od ponad roku Stowarzyszenie rozwija działalność wolontariacką oraz organizuje i finansuje warsztaty psychologiczne dla rodziców i warsztaty dla personelu pielęgniarskiego.

Przez minione 20 lat działalność Stowarzyszenia i realizacja stawianych celów nie byłaby możliwa, gdyby nie ofiarność setek osób i instytucji, które zechciały nam pomóc i pomagają na-

dal, a którym należą się słowa największej wdzięczności!

Podczas Spotkania Jubileuszowego osoby i instytucje, które w ostatnich latach szczególnie zasłużyły się dla Kliniki i Stowarzyszenia zostały uhonorowane Medalem Dzieciaków Chojraków, a wśród nich Grzegorz Potrzebowski, Dyrektor Departamentu Polityki Regionalnej Urzędu Marszałkowskiego za wsparcie podczas starań o pozyskanie środków na budowę nowych oddziałów onkologicznych Kliniki i ich zaplecza, Fundacja DKMS na ręce Prezes Ewy Magnuckiej-Bowkiewicz za dofinansowania budowy nowych oddziałów onkologicznych Kliniki, Akcja Charytatywna Tennis Art na ręce Waldemara Górki, której organizatorzy i uczestnicy rok rocznie od 14 lat wspierają Klinikę i leczone w niej dzieci, Danuta i Jan Lisowie za dar w postaci kilkunastu pomp infuzyjnych dla Kliniki, a także Wielkopolskie Centrum Onkologii oraz Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa w Poznaniu

za bezcenny udział w leczeniu wielu dzieci z chorobami nowotworowymi. Podziękowania otrzymali również organizatorzy działań, dzięki którym potrzeby dzieci leczonych w Klinice mogą być sprawniej realizowane, w tym Rogalove, Wartą dla Chojraków, For Run-Grzegorz Urbańczyk, Agencja ChiGo oraz Sztab WOŚP Poznań-Ławica. W gronie uhonorowanych nie zabrakło również CK Zam-

mek, które wielokrotnie gościło i wspierało Stowarzyszenie Dzieciaki Chojraki w związku z realizacją wydarzeń organizowanych przez Stowarzyszenie, a także Komendy Miejskiej Straży Pożarnej, która od wielu lat pomaga Stowarzyszeniu.

Po części oficjalnej Jubileusz uświetnił koncert zespołu Audiofeels, który wykonał światowe standardy w oryginalnych aranżacjach wokalnych, a następnie, hołdując wieloletniej tradycji, zaproszono biorców i dawców szpiku wraz z rodzinami, lekarzy, pielęgniarki i przyjaciół Dzieciaków Chojraków do wspólnego zdjęcia. Ważnym elementem jubileuszowego spotkania okazała się wystawa fotografii, na której znalazły się zdjęcia Moniki Ziętańskiej, Marka Lapisa oraz z archiwum Stowarzyszenia. Na zdjęciach łatwo można było dostrzec, że podczas każdego kolejnego Jubileuszu grono jego uczestników jest coraz większe, co Zespołowi Oddziału TSK i Stowarzyszeniu Dzieciaki Chojraki sprawia ogromną radość, dodaje sił do dalszej pracy i jest powodem do dumy i satysfakcji. ■

Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji

Tegoroczne spotkanie Świąteczno-Noworoczne, które 7 stycznia 2020 roku odbyło się w Ortopedyczno-Rehabilitacyjnym Szpitalu Klinicznym im. Wiktora Degi było nie tylko okazją do podsumowania dokonań minionego roku, lecz także do uroczystego otwarcia nowo powstałego Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji.

W uroczystości udział wzięli m.in. Wojciech Jankowiak – Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego, Jan Grabkowski – Starosta Poznański i Jędrzej Solarski – Zastępca Prezydenta Miasta Poznania, Krzysztof Dzieciela – Koordynator Programów w Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej Komisji Europejskiej oraz ksiądz Arcybiskup Stanisław Gądecki Metropolita Poznański. Obecni byli też przedstawiciele władz poznańskich uczelni wyższych: prof. dr hab. Michał Nowicki – Prorektor ds. Nauki i Rozwoju naszego Uniwersytetu, Przewodniczący Rady Społecznej Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. W. Degi, prof. dr hab. Jan Pikul – Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, a także dyrektorzy poznańskich szpitali oraz innych jednostek ochrony zdrowia, przedstawiciele samorządów zawodów medycznych, służb mundurowych i administracji publicznej. Zebranych go-

ści powitał, Dyrektor Przemysław Daroszewski. W swoim przemówieniu zaprezentował dokonania Szpitala w minionym roku oraz przybliżył etapy powstawania Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji począwszy od podpisania umowy na dofinansowanie realizacji projektu, poprzez wmurowanie kamienia węgielnego i kolejne etapy prac, a na oddaniu Centrum do użytku skończywszy. Wystąpienie zakończył premierową prezentacją filmu poświęconego projektowi rehabilitacji dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym, na potrzeby którego powstało Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji.

Następnie głos zabrał prof. Marek Józwiak, Kierownik Projektu MPD, który zainteresował zgromadzonych prelekcją na temat technologicznie wspomaganej rehabilitacji z wykorzystaniem wirtualnej rzeczywistości, wskazując na aktualne trendy i na kierunki rozwoju tej dziedziny medycyny.

Nowo otwarte Centrum jest wyposażone w sprzęt medyczny umożliwiający stosowanie najnowocześniejszych metod w rehabilitacji zaburzeń chodu. Jest to jedyne miejsce w Polsce posiadające tak szeroki wachlarz urządzeń rehabilitacyjnych korzystających z elementów wirtualnej rzeczywistości. Wykorzystywane są m.in.: lokomat – pozwalający wytrenować prędkość, długość kroku oraz zakresy ruchu w stawach biodrowych i kolanowych, system do rehabilitacji i reedukacji chodu (GE-O) oraz bieżnie podwieszane,

regulujące nacisk chodu, a także egzoszkielet do odtwarzania wzorca chodu. W projekcie wykorzystywana jest także kinezyterapia, ćwiczenia balansometryczne poprawiające równowagę i synergię ruchu oraz hydroterapia.

W Centrum znajduje się nowoczesna sala rehabilitacyjna, pokój badań medycznych, pomieszczenia dla lekarzy, pedagogów i psychologów, oraz „kącik” w którym pacjenci mogą zrelaksować się i odpocząć. Wnętrza są przyjazne dla małych pacjentów, co wpływa na efektywność procesu rehabilitacji. Zostało ono zaprojektowane tak, aby spełniało wszystkie wymogi wobec osób niepełnosprawnych. Jest winda, podjazdy oraz funkcjonalne szatnie i toalety.

Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji powstało dzięki realizacji przez Szpital innowacyjnego projektu rehabilitacji, pn. „Upowszechnienie technologicznie wspomaganej diagnostyki funkcjonalnej i rehabilitacji dzieci i młodych dorosłych z mózgowym porażeniem dziecięcym w województwie wielkopolskim”, numer: RPWP.07.02.02-30-0001/18. Projekt jest współfinansowany z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Wielkopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014–2020, którego Instytucją Zarządzającą jest Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego. Wartość projektu to 19 287 677,00 złotych, z czego poziom dofinansowania wyniósł 18 287 677,00 złotych, a sam projekt trwać będzie trzy lata i adresowany jest do mieszkańców Województwa Wielkopolskiego.

Spotkanie świąteczno-noworoczne to także okazja do uhonorowania najbardziej zasłużonych dla Szpitala osób. Laureatem Wyróżnienia „Laur Degi” został Bolesław Howorka, polonista, prawnik i bibliotekoznawca, wieloletni dy-

▲ Dyrektor Szpitala Przemysław Daroszewski i Zastępca Prezydenta Miasta Poznania Jędrzej Solarski

▲ Starosta Jan Grabkowski

▲ Wojciech Jankowiak Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego

rektor Biblioteki Głównej Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, a w latach 1962–1972 Zastępca Dyrektora ds. Administracyjno-Ekonomicznych Szpitala Klinicznego Nr 4 Akademii Medycznej w Poznaniu. Laudację na temat laureata wygłosił prof. dr hab. n. med. Leszek Romanowski, zaś członkowie Kapituły wręczyli statuetkę „Laur Degi” za wybitne zasługi wniesione na rzecz Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego im. W. Degi UM w Poznaniu. Jędrzej Solarzski, Zastępca Prezydenta Miasta Poznania otrzymał list okolicznościowy z podziękowaniami za współpracę i wsparcie, którym otacza Szpital, bo dzięki zaangażowaniu i pomocy Pana Prezydenta Szpital uzyskał środki na najnowocześniejszy sprzęt medyczny, z którego mogą korzystać pacjenci. Okolicznościowy pin upamiętniający obchody 150-lecia Szpitala wraz z gratulacjami osiągniętych celów, podziękowaniami za zaangażowanie w pracę na rzecz Szpitala i życzeniami dalszych sukcesów z rąk Dyrektora otrzymali także Krzysztof Filipowiak, Zastępca Dyrektora ds. Ekonomicznych i Administracyjnych oraz prof. dr hab. med. Marek Józwiak. Spotkanie było też okazją do wręczenia Magdalenie Wilińskiej, Kierownikowi Sekcji Rozwoju i Promocji, wyróżnienia i medalu Młodego Pozytywisty przyznanego na wniosek Dyrektora Szpitala przez Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego.

Do uroczystego przecięcia wstęgi Dyrektor Przemysław Daroszewski zaprosił prof. dr hab. Michała Nowickiego, Prorektora ds. Nauki i Rozwoju Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu oraz prof. Marka Józwiaka i Wojciecha Jankowiaka — Wicemarszałka Województwa Wielkopolskiego. Poświęcenia nowo otwartego Centrum dokonał Metropolita Poznański ksiądz Arcybiskup Stanisław Gądecki.

Dyrektor Przemysław Daroszewski odczytał listy nadesłane przez Jadwigę Emilewicz, Minister Rozwoju oraz przez Marlenę Małą, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Następnie głos zabrali zaproszeni goście: Wojciech Jankowiak — Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego, Krzysztof Dzieciela — przedstawiciel Komisji Europejskiej, Jan Grabkowski — Starosta Poznański oraz Jędrzej Solarzski — Zastępca Prezydenta Miasta Poznania. Na zakończenie Dyrektor Przemysław Daroszewski zaprosił gości na pokazowe sesje działania sprzętu, w który wyposażone jest Centrum Technologicznie Wspomaganej Rehabilitacji. ■

Ziemowit Małą

▲ Uroczyste przecięcie wstęgi

▲ Uczestnicy uroczystego otwarcia

▼ Sale ćwiczeń w otwartej placówce

Studenci na żółto

Na sali operacyjnej wszystkie miejsca są z góry przydzielone, a procedury przestrzegane z żelazną konsekwencją. Czy jest miejsce dla studentów, którzy chcieliby w operacjach aktywniej uczestniczyć?

Reformując proces dydaktyczny kładziemy nacisk na praktykę, tego zresztą domagają się sami studenci. Dlatego zastanawialiśmy się jak umożliwić studentom uczestnictwo w operacjach tak, żeby oni odnosili jak największe korzyści — mówi profesor Zbigniew Krasieński, Prorektor ds. Kadr i Kształcenia Podyplomowego, koordynator kształcenia chirurgicznego na naszej Uczelni — wiemy, że żeby zarazić pasją chirurgiczną młodych ludzi trzeba im pokazać chirurgię „na żywo”. Nie wystarczą same wykłady, oni muszą zderzyć się z realnymi problemami operacyjnymi, z atmosferą sali operacyjnej, muszą poczuć emocje, które towarzyszą zespołom operacyjnym. Żeby osiągnąć ten cel zaczęliśmy od działań najprostszych: przygotowaliśmy spe-

cialne stroje w kolorze żółtym przeznaczone tylko dla studentów wchodzących na sale operacyjne.

— Do tej pory był to pewien problem ponieważ studenci używali strojów lekarskich bądź strojów jednorazowych. Niewiele odróżniało ich od pracowników zespołu operacyjnego. Nowe stroje w kolorze żółtym przeznaczone tylko dla studentów to będzie pewna nowość, która mamy nadzieję, spodoba się także studentom — mówi profesor Jerzy Harasymczuk, koordynator nauczania chirurgii V roku Wydziału Lekarskiego, nasz pomysł poparł i zaakceptował Prorektor ds. Studenckich i Dydaktycznych profesor Ryszard Marciniak, umożliwiając finansowanie tej inicjatywy. Planujemy zakup 240 strojów, każdy kosztuje 100 złotych. Pierwsze 21 sztuk trafiło właśnie do Kliniki Chirurgii Ogólnej i Naczyń. Kolejne, w najbliższym czasie, przekażemy: Klinice Chirurgii Dziecięcej w SK im. K. Jonschera, klinikom chirurgicznym działającym w SK im. H. Święcickiego oraz klinikom mieszczącym się w szpitalach miejskich im. F. Raszei i im. J. Strusia. Żeby wyposażyć

w te stroje dla studentów wszystkie kliniki chirurgiczne naszego Uniwersytetu potrzeba jeszcze ich jeszcze drugie tyle, czyli 120 sztuk.

— Chirurgia jest specjalnością trudną a zawód chirurga i praca na oddziałach chirurgicznych wiąże się z wielkim wysiłkiem. Wiedzą o tym studenci i nie zawsze decydują się na taki sposób na życie — mówi profesor Marcin Gabriel — my chcielibyśmy pokazać im tę specjalność jako misję, wyzwanie życiowe. To może zdarzyć się tylko na sali operacyjnej gdzie każdego dnia można potwierdzać sens swojej pracy. Właśnie na tym nam najbardziej zależy, na przekazaniu wszystkich dostępnych najnowocześniejszych technik operacyjnych ale także na pokazaniu „Genius loci” naszego zawodu.

Charakterystyczne żółte stroje będą wyróżniać studentów uczestniczących w operacjach, staną się ich znakiem rozpoznawczym i być może ułatwią decyzję, żeby w przyszłości przywdziać prawdziwy strój chirurga. ■

Helena Czechowska

▼ Stroje prezentują profesor Jerzy Harasymowicz, pielęgniarka oddziałowa Hanna Tomaszewska, profesor Marcin Gabriel, zastępca dyrektora ds. administracyjnych szpitala Anita Pikoż i profesor Zbigniew Krasieński

Konferencja Post EULAR&ACR

Nowe kierunki rozwoju reumatologii w świetle doniesień z konferencji Europejskiej Ligi Przeciwrumatycznej w Madrycie (EULAR) i Amerykańskiego Towarzystwa Reumatologicznego w Atlantycie (ACR) zostały zaprezentowane uczestnikom podczas 8. Konferencji Post EULAR&ACR, która odbyła się w dniach 6 i 7 grudnia 2019 r. w Poznaniu.

Patronat naukowy nad konferencją, podobnie jak w latach ubiegłych, sprawowała Katedra i Klinika Reumatologii i Rehabilitacji Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego Szpitala Klinicznego UM im. Wiktora Dęgi w Poznaniu pod przewodnictwem prof. dr. hab. n. med. Włodzimierza Samborskiego. Patronatem honorowym konferencję objął JM Rektor Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, prof. dr. hab. n. med. Andrzej Tykarski, a uroczyste otwarcie zaszczylicili swoją obecnością między innymi przedstawiciele władz Uczelni prof. dr. hab. Maria Iskra, Dziekan Wydziału Medycznego i dr. hab. med. Maciej Cymerys, Prodziekan Wydziału Lekarskiego oraz prof. dr. hab. Marek Brzosko, konsultant krajowy w dziedzinie reumatologii i Prezes Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego.

Obrady otworzył prof. Włodzimierz Samborski razem z Januszem Michalakiem, Prezesem Wydawnictwa „Termedia”, współorganizatorem tegorocznej poznańskiej konferencji. Następnie w skrócie naświetlił kluczowe momenty konferencji w Madrycie i Atlantycie podczas tradycyjnego wykładu pt. „EULAR and ACR Highlights”.

▼ Uczestnicy Konferencji

▲ Profesor Włodzimierz Samborski i Janusz Michalak, prezes Termedii

Konferencje EULAR i ACR, to najważniejsze wydarzenia w światowej reumatologii organizowane corocznie w różnych miastach Europy i Stanów Zjednoczonych i gromadzące po około 15 tysięcy uczestników. W czasie kilkudniowych obrad prezentowane są najnowsze i najbardziej interesujące doniesienia dotyczące patogenezy, diagnostyki i leczenia chorób reumatycznych. Ideą spotkań w Poznaniu jest przeniesienie na polski grunt najgorętszych tematów przy założeniu, że niewielka grupa reumatologów ma możliwość uczestniczyć w spotkaniach za granicą. W czasie dwudniowych obrad Koleżanki i Koledzy reprezentujący wszystkie czołowe placówki działające w dziedzinie reumatologii dorosłych

i reumatologii dziecięcej przygotowali subiektywne sprawozdania z Madrytu i Atlantycy, koncentrując się głównie na aspektach mogących znaleźć zastosowanie w warunkach polskich. Dominujące w programie naukowym prezentacje autorskie wzbogacane są zawsze sesjami wspieranymi przez firmy farmaceutyczne i przedstawiają nowe kierunki w leczeniu chorych nie zawsze dostępne w Polsce, lecz pokazujące perspektywy, których mamy prawo oczekiwać w najbliższym czasie. W programie znalazły się wykłady i sesje poświęcone aktualnym wskazaniom i nowym formom podawania innowacyjnych leków biologicznych i syntetycznych. Wykładowcy dzielący się swoimi doświadczeniami w praktyce klinicznej potwierdzili coraz lepszą dostępność secukinumabu, inhibitora interleukiny 17 mającego zastosowanie w leczeniu chorych z aktywnymi postaciami zeszytwniającego zapalenia stawów kręgosłupa i łuszczykowego zapalenia stawów, a także dostępność nowej grupy leków, tzw. inhibitorów kinaz JAK. Inhibitory kinaz JAK, tofacitinib i baricitinib na razie dostępne są w programach lekowych NFZ dla pacjentów z reumatoidalnym zapaleniem stawów, lecz dowiedzieliśmy się podczas konferencji o rychłej szansie ich zastosowania w łuszczykowym zapaleniu stawów oraz o badaniach klinicznych prowadzonych z chorymi na toczeń rumieniowaty układowy. Poza możliwością zapoznania lekarzy reumatologów z aktualnościami na temat leczenia innowacyjnego stanowiącego przełom w terapii chorób reumatycznych, w ramach obrad pojawia się możliwość wymiany poglądów w gronie osób z większym lub mniejszym doświadczeniem w zakresie terapii, zwłaszcza z zastosowaniem leków biologicznych.

Konferencja z roku na rok cieszy się coraz większym zainteresowaniem wśród klinicystów wielu specjalności. W tym roku wzięło w niej udział prawie 500 uczestników, poza reumatologami także specjalistów w zakresie chorób wewnętrznych, pediatrii, ortopedii, rehabilitacji i medycyny rodzinnej z całej Polski. Wykłady spotkały się z dużym zainteresowaniem, czego dowodem była zarówno pełna sala wykładowa, jak i liczne pytania w kuluarach. Uczestnicy otrzymali 8 punktów edukacyjnych. Mamy nadzieję na podobne zainteresowanie następną konferencją, która odbędzie się prawdopodobnie w dniach 4–5 grudnia 2020 roku. ■ **WS**

Pamięci Profesora Stanisława Kalandyka

W holu Collegium Maius, 28 stycznia upamiętniono profesora Stanisława Kalandyka, twórcę pierwszej w Polsce Katedry Fizyki na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego oraz Dziekana Wydziału Lekarskiego w latach 1939–1940.

Profesor Stanisław Kalandyk, aresztowany przez Niemców pod zarzutem posiadania radiowego aparatu nadawczego, został rozstrzelany w nocy z 28 na 29 stycznia 1940 roku na dziedzińcu Fortu VII. To właśnie w 80. rocznicę tej męczeńskiej śmierci, złożeniem kwiatów pod tablicą upamiętniającą profesora rozpoczęto sesję naukową poświęconą dokonaniom Stanisława Kalandyka na tle problemów, z którymi musieli borykać się twórcy Uniwersytetu Poznańskiego.

Wybitną postać uczczono także w miejscu tragicznej śmierci poprzez złożenie kwiatów pod Ścianą Śmierci w Forcie VII.

Inicjatorami upamiętnienia postaci profesora Kalandyka byli pracownicy Katedry Biofizyki Uniwersytetu Medycznego. Są oni spadkobiercami spuścizny naukowej i dydaktycznej utworzonej przez profesora Kalandyka, pierwszej w Polsce i jedynej w okresie przedwojennym Katedry Fizyki na Wydziale Lekarskim.

Podczas sesji postać profesora Kalandyka przybliżył profesor Leszek Kubisz, Kierownik Katedry Biofizyki i Zakładu Biofizyki naszego Uniwersytetu. O osiągnięciach fizyki lat międzywojennych mówił profesor Henryk Drozdowski Przewodniczący Poznańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Fizycznego z Wydziału Fizyki UAM. Profesor Anita Magowska kierownik Katedry i Zakładu Historii i Filozofii Nauk omówiła nietatwe początki tworzenia Uniwersytetu Poznańskiego, Wydziału Lekarskiego, zarówno w sensie materialnym jak i w kontekście relacji międzyludzkich, a także o roli profesora Adama Wrzoska w tym dziele. Kustosze Muzeum Martyrologii Wielkopolan — Fort VII, Przemysław Jurkiewicz wygłosił referat

▲ Profesor Leszek Kubisz złożył kwiaty na dziedzińcu Fortu VII, w miejscu stracenia profesora Stanisława Kalandyka

pt. „Umysł politycznie niebezpieczny” — profesor Stanisław Kalandyk jako ofiara „Intelligenzaktion”. Wiceprzewodniczący Komisji Kultury i Nauki Rady Miasta Poznania dr Andrzej Rataj podniósł sprawę upamiętnienia postaci prof. Stanisława Kalandyka poprzez nadanie jego imienia ulicy lub skweru w mieście.

Profesor Stanisław Kalandyk urodził się w 1885 roku w Kamieńcu Podolskim, tam też skończył gimnazjum. Studiował na Wydziale Fizyczno-Matematycznym Uniwersytetu w Kijowie. Tam także rozpoczął błyskotliwą karierę naukową — habilitację uzyskał w wieku 26 lat. Za namową profesora Wrzoska w 1921 roku przybył do Poznania żeby objąć Katedrę Fizyki Lekarskiej na tworzonym właśnie Uniwersytecie Poznańskim.

W roku 1922, w wieku 37 lat został profesorem. Był autorem wielu publikacji poświęconych głównie zagadnieniom jonizacji w płomieniu, w eksplozjach oraz emisji termojonowej metali w atmosferze gazów. Był członkiem Komisji Matematyczno-Przyrodniczej Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk oraz brał czynny udział w pracach Polskiego Towarzystwa Fizycznego. Był wybitnym dydaktykiem, a z jego „Podręcznika fizyki dla medyków i biologów” korzystały kolejne roczniki studentów także po wojnie. Był oddany swojej pracy, bardzo dbał o studentów fundując tym uboższymi prywatne

stypendia. Został wybrany dziekanem Wydziału Lekarskiego na rok 1939/40. Funkcji tej nie zdążył objąć, a wybuch II wojny światowej, który przyniósł bezwzględne metody terroru stosowane przez okupanta hitlerowskiego dla profesora Stanisława Kalandyka skończył się tragiczną śmiercią.

Tablica umieszczona w holu Collegium Maius nie pozwoli o tym zapomnieć. ■ **hc**

▲ Prorektor, profesor Michał Musielak składa kwiaty pod pamiątkową tablicą

▼ Uczestnicy sesji naukowej

Uczymy się przez doświadczenie

▲ Profesor Ewa Mojs, kierownik Katedry i Zakładu Psychologii Klinicznej

3 grudnia 2019 roku na naszym Uniwersytecie odbyła się Konferencja Edukacyjno-Szkoleniowa pt. „Uczymy się przez doświadczenie. O przypadkach w psychoterapii”.

Jej organizatorem była Katedra i Zakład Psychologii Klinicznej. Do udziału w konferencji zaproszeni

▼ Goście Konferencji

byli psychoterapeuci, osoby szkolące się, psychologowie, lekarze i pedagodzy, a także inne osoby zainteresowane zaproponowaną problematyką.

Wykład inauguracyjny wygłosił profesor Leszek Teusz, literaturoznawca z Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Mówił o pojęciu i idei doświadczenia na przestrzeni wieków.

Dzielenie się doświadczeniami z pracy terapeutycznej, uczenie się od innych, poszerzanie spektrum samoświadomości w oparciu o wykorzystywane metody i techniki, stanowią jedno z najskuteczniejszych narzędzi przyswajania wiedzy. Podczas konferencji uznani psychoterapeuci i supervisorzy podzielili się ze słuchaczami swoimi doświadczeniami z pracy z pacjentami. Analiza przypadków pozwoliła na rozpoznanie skutecznych metod pracy z osobami w różnym wieku. Jednym z ważniejszych elementów spotkania była także dyskusja nad zjawiskiem oporu w psychoterapii i skutecznymi sposobami rozwiązywania problemów z nim związanych. Sesje tematyczne poświęcone były zaburzeniom psychicznym pojawiającym się na różnych etapach rozwoju człowieka (od autyzmu i zaburzeń rozwojowych po depresję wieku podeszłego). Konferencji towarzyszyły warsztaty prezentu-

▲ Profesor Leszek Teusz z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza

jące określone metody i techniki terapeutyczne, np. metoda dramy czy praca z lękiem w sytuacji choroby.

Podjęta w ramach konferencji tematyka stanowi znaczący wkład w rozwój i pogłębienie wiedzy z zakresu psychoterapii, a spotkanie i wymiana doświadczeń przyczyni się do większej integracji środowiska terapeutycznego w Polsce. ■ hc

Wyzwania dla pielęgniarstwa neurologicznego

Najnowsze wyzwania w pielęgniarstwie neurologicznym i psychiatrycznym to temat Konferencji, która odbyła się 27 września 2019 roku. Problemem wiodącym Konferencji był udział pielęgniarek w farmakoterapii i nowoczesnych metodach leczenia w neurologii oraz w nowym modelu środowiskowej opieki psychiatrycznej.

Organizatorami Konferencji były Zakłady: Pielęgniarstwa Neurologicznego oraz Pielęgniarstwa Psychiatrycznego naszej Uczelni.

Wykłady poświęcone były między innymi problemom pielęgnacyjnym pacjentów neurologicznych przyjmujących leki psychotropowe, komunikowaniu się i postępowaniu z chorymi z zaburzeniami zachowania i chorymi agresywnymi, leczeniu żywieniowemu w chorobie Parkinsona, objawom ubocznym leków przeciwpsychotycznych i normotymicznych oraz wyzwaniom dla pielęgniarstwa w środowiskowej opiece psychiatrycznej.

Współwystępowanie zaburzeń psychicznych w chorobach neurologicznych jest zjawiskiem częstym. Ocenia się, że dotyczy 20–30 procent pacjentów. Poza depresją pojawiać się mogą urojenia, omamy, objawy lękowe. Zaburzenia te wpływają negatywnie na stan chorych, utrudniają leczenie a przede wszystkim stanowią duży problem dla osób sprawujących opiekę nad chorym. Niektórzy chorzy neurologicznie często reagują pobudzeniem psychoruchowym, złością, agresją. Stąd bardzo ważna jest znajomość zasad postępowania, technik psychologicznych pozwalających na opanowanie napięcia u chorego. Pielęgniarki wyposażone w odpowiednią wiedzę są tymi, które zarówno na oddziałach szpitalnych jak i w domu chorego są „na pierwszej linii” rozwiązywania tych problemów. ■ hc

▲ Prof. dr hab. Zygmunt Adamski, dr hab. n. med. Justyna Gornowicz-Porowska, dr hab. n. farm. Violetta Krajka-Kuźniak wraz z nagrodzoną studentką Anną Zabiszak

▲ Jury konkursowe: prof. dr hab. Jerzy Sokalski i dr hab. med. Dorota Jenerowicz

Wielopłaszczyznowe ujęcie estetyki twarzy

Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Wielopłaszczyznowe ujęcie estetyki twarzy” odbyła się 13 listopada 2019 roku w ramach obchodów 100-lecia akademickich studiów medycznych. Pomysłodawcami wydarzenia, a zarazem przewodniczącymi Komitetu Naukowego i Organizacyjnego byli prof. dr hab. n. med. Teresa Matthews-Brzozowska oraz prof. dr hab. med. Zygmunt Adamski.

Spotkanie odbyło się w sali wykładowej im. Ludwika Rydygiera w Szpitalu Klinicznym im. Heliodora Świącickiego. Patronatem konferencję objęli Jego Magnificencja Rektor UMP prof. dr hab. Andrzej Tykarski, prof. dr hab. Zbigniew Krasiński jako były Dziekan dawnego Wydziału Lekarskiego II, aktualnie Prorektor ds. Kadr i Kształcenia Podyplomowego UMP, oraz Dziekan Wydziału Medycznego prof. dr hab. Maria Iskra. Moderatorami spotkania byli dr hab. Justyna Gornowicz-Porowska i lek. dent. Oskar Komisarek, którzy bardzo serdecznie przywitali władze Uczelni, zaproszonych gości i wszystkich uczestników. Konferencję otworzył Jego Magnificencja Rektor UMP prof. dr hab.

Andrzej Tykarski. Otwarcie uświetnił występ Zespołu Trębaczy Myśliwskich „Venator” Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu wspaniałym pokazem sygnałów myśliwskich.

Wykład inauguracyjny na temat Melanoma skin cancer: current state of diagnosis and treatment. Czerniak skóry: obecne poglądy diagnostyczne i lecznicze wygłosił prof. dr J.G.A.M. de Visscher z Wolnego Uniwersytetu w Amsterdamie. Następnie w sesjach tematycznych: Dermatologia estetyczna twarzy, Medycyna estetyczna twarzy, Chirurgiczne aspekty estetyki twarzy, wygłoszono 16 referatów, w tym 4 prezentacje gości zagranicznych. Konferencja miała także swoją część studencką, postery przez cały dzień wypełniały przestrzeń holu szpitala prezentując wyniki badań w dziedzinie dermatologii, kosmetologii, medycyny estetycznej i chirurgii szczękowo-twarzowej, ortopedii szczękowej i ortodoncji. Studenci mieli także możliwość prezentacji ustnej własnych osiągnięć o tej szeroko pojętej tematyce wielodyscyplinarności estetyki twarzy. Sesja plakatowa skupiała uwagę nie tylko uczestników konferencji, ale także lekarzy i pracowników szpitala, pacjentów i osoby odwiedzające. Wielu ze studentów odebrało nagrody i wyróżnienia.

Cieszymy się z tak dużej liczby uczestników — 180 lekarzy różnej specjalności oraz lekarzy stomatologów, a także znaczącej frekwencji podczas studenckiej sesji, liczyła ona 150 studentów z trzech wydziałów UMP.

Mamy nadzieję, że dla wszystkich uczestników konferencja była interesująca, bogata w różnorodność tematyczną związaną z estetyką twarzy. Mamy też nadzieję na spotkanie Państwa podczas kolejnej konferencji poświęconej estetyce twarzy za rok. ■

*Teresa Matthews-Brzozowska
Zygmunt Adamski*

◀ Moderator konferencji lek. dent. Oskar Komisarek z grupą studentów

Strefa PUMS

Maj 2019

1 Wsparcie organizacji turnieju Euroasmus and Friends Cup

Wsparcie finansowe 8. edycji imprezy Euroasmus and Friends Cup, czyli organizowanego co roku przez Urząd Miasta turnieju piłki nożnej dla zagranicznej społeczności akademickiej w Poznaniu (<http://www.poznan.pl/mim/studia/en/-p,23177,23178,38104.html>). W turnieju zawsze licznie biorą udział studenci UMP. W tym roku uczestniczyło w imprezie 80 graczy z 8 krajów (Wietnam, Etiopia, Ukraina, Hiszpania, Grecja, Iran, Zimbabwe i Polska). Relacje z wydarzenia pojawiły się w lokalnych mediach i kanałach komunikacji Urzędu Miasta. Zwycięzcą tegorocznej edycji była drużyna Greków.

2 Wizyta delegacji władz i pracowników szpitali z miasta Kaohsiung (Tajwan)

28 maja gościliśmy w Poznaniu delegację ze szpitali w Kaohsiung (Tajwan). Łącznie odwiedziło nas 50 gości, wśród których znaleźli się znamienici lekarze i dyrektorzy szpitali, m.in. dyrektor szpitala Kaohsiung Municipal Ta-Tung, Pan Chien-Min Huang, dyrektor szpitala Kaohsiung Municipal CiJin, Pan Chia-Ying Tsa, sekretarz szpitala uniwersyteckiego Chung-Ho Memorial Hospital, Pani Tseng-Yu Lin, sekretarz szpitala Kaohsiung Municipal Siaogang, Pan Yung-Hung Chen, zastępca dyrektora Szpitala Uniwersyteckiego Kaohsiung Medical University Chung-Ho Memorial Hospital, Pan Jui-Chen Yang. Goście odwiedzili Centrum Symulacji Medycznej oraz Szpital im. Przemienienia Pańskiego, spotykając się z dyrektorami obu placówek: Dr Łukaszem Gąsiorowskim oraz Dr hab. Szczepanem Coftą. Podczas delegacji omawiano takie sprawy jak zarządzanie szpitalem i długoterminowa opieka medyczna. Wizyta ta była okazją do wymiany doświadczeń oraz zaprezentowania najnowszych oddziałów i omówienia różnic w organizacji pracy w centrach podległych UMP. Wyjeżdżając, delegacja pozostawiła otwarte zaproszenie do rewizyty w centrach klinicznych w Kaohsiung.

Czerwiec 2019

3 Absolwenci stomatologii odnoszą sukcesy na Tajwanie

Przy okazji przeprowadzenia egzaminów wstępnych w czerwcu 2019 na Tajwanie, delegacja w składzie: Prof. Anna Janowska, lek. stom. Katarzyna Baksalary-Iżycka i Grzegorz Chewusz, odbyła kilka oficjalnych spotkań, m.in.:

- złożyła wizytę w oddziale Kaohsiung ABC Dental Group. Sam oddział jest imponującą kliniką i zajmuje kilkunastopiętrowy budynek z różnymi rodzajami praktyki stomatologicznej i własnymi laboratoriami, a cała grupa to sieć klinik na Tajwanie, w Chinach i Australii. Firma zatrudnia wielu naszych absolwentów. Delegację przyjął szef kliniki, który jest także przewodniczącym Stowarzyszenia Dentystów na Tajwanie, a po klinice oprowadziła gości lek. stom. Linda Chu, która ukończyła studia stomatologiczne w języku angielskim na UMP. Wizyta ta zaowocowała także nieformalnym spotkaniem, na którym delegacja miała przyjemność poznać osobiście Ministra Zdrowia Tajwanu, Pana Shih-Chung Chen, oraz kilku przedstawicieli władz lokalnych szkół.

- złożyła również wizytę w firmie White Dental Frankfurt Technologies w Taichung, założonej przez absolwentów stomatologii UMP, lek. stom. Roy Lu i lek. stom. Bobby Chen. Firma zajmuje się m.in. projektowaniem i produkcją narzędzi i materiałów dentystycznych, które często są kilkukrotnie tańsze (np. luster-

1

2

3

4

ka, modele zębów do ćwiczeń) od tych dostępnych powszechnie na rynku. Ponieważ są projektowane przez dentystów, to ich jakość i przydatność jest bardzo wysoka. Oferuje duży wybór materiałów i akcesoriów — <https://www.frankfurt.com.tw>. Firma podbija kolejne rynki i w ciągu kilku lat osiągnęła zawrotne obroty. Oprócz tego, firma prowadzi również szkolenia zawodowe dla stomatologów w nowoczesnym specjalistycznym centrum, na które zaprasza wykładowców z całego świata.

Sierpień 2019

4 Zakończenie rekrutacji na rok akademicki 2019/2020

Wraz z ostatnim egzaminem wstępnym na kierunku anglojęzyczne przeprowadzonym w sierpniu w Poznaniu, zakończyliśmy rekrutację studentów na rok akademicki 2019/2020. Łącznie do egzaminów wstępnych przystąpiło 479 kandydatów z 32 krajów, z czego ostatecznie studia na kierunku lekarskim i lekarsko-dentystycznym rozpoczęło 176 osób. Wśród tej grupy najliczniej reprezentowane kraje to: Tajwan, USA, Kanada, Indie, Norwegia, Wielka Brytania, Liban i Tajlandia.

Wrzesień 2019

5 Wsparcie dla konferencji 1st Polish-American Youth Academic Summit organizowanej przez nowopowstałą Sekcję Młodych Lekarzy Związku Lekarzy Polskich w Chicago

W 2019 roku w ramach Związku Lekarzy Polskich w Chicago powstała jego Sekcja Młodych Lekarzy, w której najważniejsze role pełnią zagraniczni absolwenci UMP, w tym dr Adam Studniarek, dr Marta Lodyga, dr Daniel Borsuk i dr Anna Sobilo. W ramach działań networkingowych, adresowanych w dużym stopniu do amerykańskiej Polonii, organizacja ta zaplanowała konferencję 1st Polish-American Youth Academic Summit, która odbyła się we wrześniu w Chicago. Wśród mówców i gości wydarzenia pojawiło się wielu znakomych lekarzy i naukowców polskiego pochodzenia, którzy pracują w USA, a także liczne osoby zainteresowane medycyną lub praktykujące medycynę.

Na prośbę Sekcji Rekrutacji na Studia Anglojęzyczne, Związek zgodził się umieścić na konferencji stoisko reklamowe UMP, na którym były dostępne materiały reklamowe i informacyjne dotyczące oferowanych studiów w języku angielskim. Nasza Uczelnia ufundowała także drobne nagrody i upominki dla absolwentów i osób wyróżnionych na konferencji.

Jesień 2019

6 Współpraca z US Army

W 2019 roku nawiązaliśmy współpracę z żołnierzami amerykańskiej jednostki wojskowej znajdującej się przy ulicy Bukowskiej, czyli wysuniętego Elementu Dowodzenia Armii USA w Europie. Podczas cyklicznej imprezy z okazji Święta Dziękczynienia mieliśmy przyjemność gościć reprezentantów armii USA, w imieniu których przemawiał Lt. Col. LaMotte. Oficerowie medyczni z jednostki zwiedzili również Centrum Symulacji Medycznej UMP, a w styczniu Cpt. Erin L. Fetzer z US Army MedCom Watch wygłosiła gościnnie dwa wykłady z zakresu medycyny ratunkowej, Tactical Combat Casualty Care, które cieszyły się dużym powodzeniem wśród studentów.

Październik 2019

7 10. rocznica Agder Academy of Sciences and Letters w Poznaniu

Na zaproszenie przewodniczącego Poznańskiego Oddziału Agder Academy prof. Jacka Witkosia z Uniwersytetu im.

Adama Mickiewicza w Poznaniu nasza Uczelnia zaprezentowała informacje na temat współpracy UMP z Agder Academy uczestnikom jubileuszowej sesji z okazji 10-lecia działalności norweskiej instytucji w Poznaniu. Współpraca ta opiera się przede wszystkim na rekrutacji studentów ze Skandynawii na programy w języku angielskim (przemówienie wygłosiła Katarzyna Żukowska) oraz na inicjatywach studentów UMP z Norwegii (prezentacja Eskila Hagtvedta). Warto wspomnieć, że profesorowie naszej Uczelni Wojciech Goluśński i Julian Malicki są związani z Poznańskim Oddziałem Agder od jego początków, czyli od 2009 r., a prof. Goluśński pełnił do 2017 r. funkcję Skarbnika.

Grudzień 2019

8 Nowa strona www

31 grudnia została uruchomiona nowa strona dla kandydatów i studentów kierunków nauczania w języku angielskim. Strona uzyskała nowoczesny wygląd, wpisując się w najnowsze trendy i standardy projektowe. Dzięki wydzieleniu stref dla kandydata i dla studenta stała się również bardziej przejrzysta i łatwiejsza w nawigowaniu. Znakomita większość zdjęć zdobiących stronę przedstawia studentów, absolwentów lub pracowników Uczelni w obiektywie Erika Witsoe. Strona dostępna jest pod adresem www.pums.ump.edu.pl.

Rok 2019

9 Inicjatywy studentów CNJA

Międzynarodowa społeczność studentów naszej Uczelni należy do niezwykle aktywnych i kreatywnych. Organizacje studentów CNJA oferują różnorodną i bogatą formę aktywności: warsztaty poświęcone przygotowaniom do egzaminów licencyjnych i egzaminów NBME, zajęcia sportowe, wsparcie dla studentów (inicjatywy społeczne i integracyjne), imprezy edukacyjno-towarzyskie, warsztaty i spotkania o charakterze kulturalnym itd. W roku 2019 North American Student Group (NASG) oraz Irish & British Student Group (IBSG) zorganizowały po raz kolejny cieszące się niezwykle dużą popularnością imprezy „Match Event”, mające na celu uhonorowanie studentów medycyny w języku angielskim, którzy dostali się na rezydenturę w USA, Kanadzie, Wielkiej Brytanii i Irlandii, oraz rozpowszechnianie informacji o ścieżkach zawodowych dla absolwentów kierunków lekarskich, którzy planują rozpocząć karierę w tych krajach.

Doskonałą okazją do spotkania w gronie absolwentów, studentów, pracowników Uczelni oraz ich rodzin i przyjaciół jest organizowany już od trzech lat z inicjatywy IBSG „End of Year Ball”, będący symbolicznym zamknięciem roku akademickiego 2018/2019. Bal odbył się 1 czerwca w hotelu Andersia.

Okazją do integracji był również organizowany pod patronatem EPSU piknik dla absolwentów, studentów oraz ich rodzin i najbliższych – „BBQ Party”, który odbył się 2 czerwca.

Nieocenioną rolę w życiu studenckiej społeczności PUMS odgrywa Residential Advisor (R.A.) Team, czyli grupa wolontariuszy wybranych spośród mieszkańców domów studenckich w celu usprawnienia komunikacji między studentami CNJA a administracją Centrum Obsługi Domów Studenckich i administracją Uczelni. Wolontariusze R.A. reprezentują interesy studentów kształcących się w języku angielskim, podejmują działania na rzecz poprawy warunków bytowych i czuwają nad zachowaniem przez studentów porządku w akademikach, a przede wszystkim odpowiadają za organizację szeregu inicjatyw integracyjnych, społecznych oraz edukacyjnych mających na celu sprawienie, żeby ten okres, który studenci zagraniczni spędzają z daleka od domów rodzinnych, był jak najmniej burzliwy i problemowy. ■

Spotkanie seniorów

Jak co roku tradycyjne spotkanie noworoczne członków Koła Seniora odbyło się 20 stycznia w Hotelu Mercure. Spotkanie było połączone z walnym zebraniem.

Dla licznej reprezentacji emerytowanych pracowników Uczelni było to także spotkanie towarzyskie w zaprzyjaźnionym gronie.

Władze Uczelni reprezentował Prorektor, profesor Michał Musielak, któ-

ry przywitał zebranych i przedstawił aktualne najważniejsze wydarzenia z życia Uczelni. Sprawozdanie z działalności Koła złożyła Helena Andrzejewska.

Koło Seniora liczy 885 osób i w 2019 roku dysponowało z Zakładowego Funduszu Środków Socjalnych kwotą ponad 1 mln 250 tys. złotych. Największa część z tej kwoty przeznaczona została na dopłaty do wypoczynku i bony świąteczne dla emerytowanych

pracowników. Wpłacano także bezwrotne zapomogi dla osób w szczególnie trudnej sytuacji życiowej.

Koło Seniora dla zainteresowanych prowadzi także działalność turystyczną. W ubiegłym roku zorganizowano wycieczki do Malborka i Pelplina, do Warszawy ze zwiedzaniem Muzeum Historii Żydów Polskich „Polin” oraz do Częstochowy ze zwiedzaniem Jasnej Góry i Sanktuarium w Dolinie Miłosierdzia Siostry Faustyny. ■

▲ Helena Andrzejewska

▲ Prorektor, profesor Michał Musielak

▲ Uczestnicy spotkania

Prof. Janusz Maciejewski (1932–2005)

Janusza Maciejewskiego poznałem „u Józia na 06”, czyli w Wojewódzkim Szpitalu Dziecięcym im. Św. Józefa (aktualnie im. Krysiewicza) na oddziale niemowlęcym 06, zlokalizowanym w budynku w podwórzu. Tam właśnie w 2 salkach na drugim piętrze znalazła swą pierwszą lokalizację powołana w 1957 roku II Klinika Chorób Dzieci pod kierownictwem prof. Olecha Szczepkiego. Tam też na poddaszu w mansardowej „ciupie” zbierał się na odprawy i prowadził dyskusje na tematy diagnostyczno-lecznicze młody kilkuosobowy zespół nowego przeżonego szefa. Jak zwykle w pediatrii przeważały kobiety. Wśród nielicznych mężczyzn szczególną aktywnością wyróżniał się młody, szczupły, wysoki Janusz Maciejewski. Był jednym z tych, którzy pod okiem Mistrza współpracownicy w rozwoju nowego czlonu poznańskiej pediatrii akademickiej. Tam właśnie w kawalerii pediatrii, czyli „na niemowlętach”, zdobywaliśmy ostrogi pediatryczne. Były to czasy „toks”, czyli biegunek toksycznych, z których „wyciągano” odwodnione i wyniszczone niemowlęta z zapaści hemodynamicznych i wodno-elektrolitowych. Pod okiem doświadczonych pielęgniarek zakonnych (jeszcze wówczas pracujących) zdobywaliśmy umiejętność wkłuwać dożylnych i poznawaliśmy tajniki ówczesnej kuchni mlecznej, opartej o nemowy system Pirqueta (nem — *nutritionis elementum*), a także recepturę znanej do dziś jeszcze marchwianki.

Już wówczas, po studiach na Wydziale Lekarskim AM w latach 1951–1956, Janusz Maciejewski (jeszcze na wolontariacie) swoje zainteresowania pediatryczne ukierunkował na choroby nerek, którym pozostał wierny do końca swej aktywności zawodowej. Wolontariat u Olecha Szczepkiego (tak zaczynało wielu) był wyróżnieniem, ale nie pozwalał na życie. Janusz biegł więc w godzinach południowych do Poradni Dziecięcej przy ul. Ostroroga. Tam pracował do 1964 roku. Następnie były specjalistyczne poradnie dziecięce: endokrynologiczna (1964–1967) i nefrologiczna (1968–1979). Była to twarda szkoła pediatryczna.

Oczywiście pracując w Klinice nie mógł nie być członkiem Polskiego Towarzystwa Pediatrycznego. Był to okres przywiązywania wielkiej wagi do powiększania specjalistycznej kadry pediatrycznej. Dlatego też problematyka systematycznych szko-

▲ Prof. Janusz Maciejewski

leń w Poznańskim Oddziale PTP była jednym z podstawowych zadań. Spotkania naukowo-szkoleniowe początkowo odbywały się w godzinach późno popołudniowych w sali wykładowej w Szpitalu im. Józefa Strusia przy ul. Szkolnej. Po najczęściej burzliwych dyskusjach integrowano się w grupach koleżeńskich w blisko położonych kawiarniach, a zwłaszcza najbliższej wówczas Ludwizance, otwartej w odbudowanej po wojnie części pierwszego piętra starej kamienicy, w miejscu obecnego Kupca Poznańskiego. Po kilku latach z chwilą otwarcia Wojewódzkiej Przychodni Specjalistycznej przy ul. Słowackiego 8/10, zebrania OP PTP przeniesiono do miejscowej sali konferencyjnej.

Janusz Maciejewski na stanowisku nauczyciela akademickiego w II Klinice Chorób Dzieci został zatrudniony w 1960 roku. Tu, pod okiem Mistrza, profesora Olecha Szczepkiego przeszedł kolejne etapy rozwoju zawodowego i naukowego: specjalizacja drugiego stopnia z pediatrii (1964) i nefrologii (1975) oraz doktorat (1966) i habilitacja (1973) — z zakresu nefrologii dziecięcej.

Po śmierci prof. Olecha Szczepkiego w 1980 roku objął kierownictwo II Kliniki Chorób Dzieci, którą później jako Kliniką Kardiologii i Nefrologii Dziecięcej kierował do 2002 roku, czyli do przejścia na emeryturę. W tym okresie kontynuował działalność diagnostyczno-leczniczą i naukowo-badawczą w dwóch tytułarnych profilach Kliniki: Nawiązał ścisłą współpracę z kilkoma ośrodkami nefrologii dziecięcej w kraju (m.in. CZD) i zagranicą (Kilonia, Monachium, Hanower, Cardiff), gdzie szkolili się także Jego uczniowie.

Działalność naukowa Profesora obejmuje ponad 160 publikacji, w czasopiśmie krajowych i zagranicznych, głównie z dziedziny nefrologii dziecięcej, oraz wiele doniesień i komunikatów zjazd-

wych, w znacznej części przedstawianych zagranicą. Prof. Janusz Maciejewski był promotorem 14 doktoratów i opiekunem 4 habilitacji oraz kierownikiem specjalizacji ponad 20 pediatrów i dwóch nefrologów. Kilku jego uczniów zajmuje stanowiska profesorów.

W latach 1981–1984 z powołania Ministra Zdrowia objął stanowisko Prorektora Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Dzięki Jego inicjatywie nastąpiło ożywienie współpracy z Wydziałem Zdrowia i Opieki Społecznej UM i UW w Poznaniu, godząc interesy i wymogi miasta i województwa w zakresie lecznictwa podstawowego z zadaniami i potrzebami Uczelni.

Kadrę kliniczną odmładzał systematycznie, wyszukując na ostatnich latach studiów zdolnych mężczyzn, których niedobór był charakterystyczny dla pediatrii. W stosunku do najmłodszych był bardzo wymagający. Reprezentował opinię, że osiągnięcia to jest kwestia pracy i zdolności, a nie szczęścia. O tych, których ceniał, potrafił zadbać, a nawet walczyć, szczególnie w ich sprawach ekonomicznych. Zawsze był uczciwy i swoje stanowisko, obojętne jakie ono było, przedstawiał otwarcie.

Podwładni traktowali Go jako szefa trochę nieobliczalnego, o cechach despotycznych, niedopuszczającego do dyskusji z młodszym pokoleniem. W Klinice rządził niepodzielnie, zastrzegając sobie decyzje nawet w drobnych sprawach postępowania terapeutycznego. Poza rannymi odprawami z zespołem lekarzy, również w godzinach wieczornych lekarze dyżurni zobowiązani byli do stałego codziennego telefonicznego zgłaszania się i przedstawiania sytuacji na oddziałach Kliniki. Szef udzielał wskazówek i konsultacji.

Poza nefrologią dziecięcą miał dwie wielkie pasje: piłkę nożną i brydż sportowo-towarzystki.

Będąc już na emeryturze, kilka razy w tygodniu, najczęściej w poniedziałki, odwiedzał Klinikę, śledząc co nowego się dzieje. Ostatni raz pojawił się w pierwszych dniach stycznia 2005 roku, dzieląc się wrażeniami z niedawnego Sylwestra. Około 2 tygodnie później dotarła do mnie wiadomość o jego poważnej chorobie. Kilka dni później, kiedy odwiedziłem go w szpitalu był już w ciężkim stanie z objawami niewydolności oddechowej. Miał duże trudności w mówieniu. Powiedział jeszcze, że nie przypuszczał, że toczyć go będzie „raczysko”, a raczej nagle go „szlag trafi”. Na moją uwagę, że jeszcze „skonstruje jakiś szlemik” przy stoliku brydżowym — cierpko się uśmiechnął i machnął ręką. W następnym dniu dotarła do mnie wiadomość o jego zgonie. ■

Stopnie naukowe

Doktoraty

Stopnie naukowe doktora w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne otrzymali:

– lek. Agata Kaczmarzyk-Radka z Oddziału Kardiologicznego z Pododdziałem Intensywnego Nadzoru Kardiologicznego Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu (PNSMBN). Rozprawa doktorska pt. „Zachowanie się wybranych czynników krzepnięcia u chorych z ostrym zespołem wieńcowym leczonych inwazyjnie plastyką balonową z użyciem stentu i ich potencjalny wpływ na przebieg kliniczny choroby wieńcowej”. Promotor: prof. dr hab. Jerzy Lewczuk.

– mgr zdrowia publicznego Mateusz Coffa ze Studiów Doktoranckich w Katedrze i Klinice Chorób Tropikalnych i Pasożytniczych UM w Poznaniu. Rozprawa doktorska pt. „Analiza wybranych aspektów zdrowotnych u pacjentów z ośrodka misyjnego Blessed Pier Giorgio Frassati Dispensary w Kibakari (Tanzania)”. Promotor: prof. dr hab. Jerzy Stefaniak.

– mgr fizjoterapii Joanna Zubowicz z Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Pile (PNSMBN). Rozprawa doktorska pt. „Wpływ zabiegów fizykalnych i ćwiczeń segmentarnej stabilizacji na redukcję dolegliwości bólowych kręgosłupa”. Promotor: dr hab. Dorota Hojan-Jezińska prof. UM.

– lek. Sylwia Sławek-Szmyt ze Studiów Doktoranckich w I Klinice Kardiologii UM w Poznaniu. Rozprawa doktorska pt. „Ocena częstości oraz czynników ryzyka wystąpienia powikłań krwotocznych po zabiegach implantacji urządzeń do elektroterapii serca u pacjentów leczonych przeciwkrzepliwie lub przeciwpłytkowo”. Promotor: dr hab. Aleksander Araszkiwicz.

– lek. Daria Adamczak ze Studiów Doktoranckich w I Klinice Kardiologii UM w Poznaniu. Rozprawa doktorska pt. „Skutecz-

ność oceny ryzyka nagłego zgonu sercowego u osób z kardiomiopatią przerostową”. Promotor: dr hab. Zofia Oko-Sarnowska.

– lek. Ryszard Giersz z Oddziału Pulmonologiczno-Internistycznego Wielkopolskiego Centrum Pulmonologii i Torakochirurgii w Poznaniu (PNSMBN). Rozprawa doktorska pt. „Rola badania PET/CT z użyciem 18F-FDG w ocenie węzłów chłonnych śródpiersia u chorych z niedrobnokomórkowym rakiem płuca w stopniu zaawansowania I-IIIa”. Promotor: dr hab. Rafał Czepczyński. Publiczna obrona odbyła się 07.01.2020 r.

– lek. Przemysław Spychała z Oddziału Ginekologii Operacyjnej, Onkologicznej i Endokrynologii Wielkopolskiego Centrum Onkologii w Poznaniu (PNSMBN). Rozprawa doktorska pt. „Porównanie przydatności monitorowania wzrastania płodu, indeksu płynu owodniowego i badań dopplerowskich w ocenie stanu płodu”. Promotor: dr hab. Zbyszko Malewski. Publiczna obrona odbyła się 07.01.2020 r.

– lek. Arkadiusz Lisowski z Oddziału Położniczo-Ginekologicznego Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Lesznie (PNSMBN). Rozprawa doktorska pt. „Ewolucja technik operacyjnych cięcia cesarskiego zmierzających do uniknięcia zakażenia w położnictwie europejskim przed erą aseptyki (od XVII do przełomu XIX i XX wieku)”. Promotor: prof. dr hab. Edmund Waszyński. Publiczna obrona odbyła się 07.01.2020 r.

W dyscyplinie nauki farmaceutyczne:

– mgr farm. Anna Juszcak. Rozprawa doktorska pt. „Trwałość peryndoprylu w fazie stałej oraz synteza nowych pochodnych inhibitorów konwertazy angiotensyny” (rozprawa wyróżniona).

– mgr farm. Aleksandra Gostyńska. Rozprawa doktorska pt. „Badania kompatybilności wybranych chemioterapeutyków z mieszanimi do żywienia pozajelitowego” (rozprawa wyróżniona).

W dyscyplinie nauki o zdrowiu otrzymali:

– mgr Anna Smelkowska. Rozprawa doktorska pt. „Jakość życia, a potrzeby i obciążenie osób sprawujących opiekę nad chorymi po

przebytym udarze mózgu”. Promotor: prof. dr hab. Krystyna Jaracz.

Habilitacje

– dr hab. Joanna Jackowska, dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne, cykl publikacji: „Analiza wyników zastosowania nowych technik diagnostycznych, chirurgicznych i terapii adiuwantowych w leczeniu nawracającej brodawczakowości układu oddechowego ze szczególnym uwzględnieniem krtani.”

– dr hab. Piotr Janusz, dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne, cykl publikacji: „Analiza parametrów balansu strzałkowego kręgosłupa i ich zastosowanie w chorobie Scheuermanna”.

– dr hab. Agnieszka Podfigurna, dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne, monografia: „Ocena roli kisspeptyny oraz rytmów biologicznych kisspeptyny, lutropiny i follikulotropiny u pacjentek z czynnościowym podwzgórzowym brakiem miesiączki”.

– dr hab. Włodzimierz Płotek, dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne, cykl publikacji: „Kompleksowy system oceny percepcji czasu i emocji w anestezjologii”.

– dr n med. Dariusz Łątka, dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki medyczne.

– dr n o kult. fiz. Monika Grygorowicz, dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu, dyscyplina nauki o zdrowiu.

– dr n. farm. Jolancie Długaszewskiej, st. wykładowcy w Katedrze i Zakładzie Genetyki i Mikrobiologii Farmaceutycznej UMP, dyscyplina nauki farmaceutyczne. Tytuł osiągnięcia naukowego: „Biofilm-wyzwanie dla nauk farmaceutycznych”.

W poprzednim numerze Faktów UMP informowaliśmy o nadanych stopniach doktorskich dla mgr Hanny Hołysz oraz mgr Michała Predeckiego – otrzymali oni stopnie doktora nauk medycznych.

Jego Magnificencja Rektor, profesor Andrzej Tykarski z głębokim żalem informuje, że z grona uniwersyteckiej społeczności odeszli:

Prof. dr hab. Lesław Łabaziewicz

kierownik Katedry i Kliniki Ortopedii Akademii Medycznej w Poznaniu w latach 1996–2001. Odszedł od nas zasłużony nauczyciel akademicki oraz wychowawca wielu pokoleń lekarzy.

Prof. dr hab. Danuta Pupek-Musialik

wieloletnia kierownik Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Zaburzeń Metabolicznych i Nadciśnienia Tętniczego. Znakomity lekarz, naukowiec i dydaktyk. Wychowawca i Nauczyciel wielu pokoleń lekarzy i studentów. Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi oraz medalem za Długoletnią Służbę.

OSTATNIO WYDANE

„Kulturowe uwarunkowania opieki nad pacjentem” pod redakcją Katarzyny B. Głodowskiej, Ewy Baum, Rafała Staszewskiego i Ewy Murawskiej

WYDAWNICTWO NAUKOWE
UNIwersYTETU MEDYCZNEGO
IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO
W POZNANIU

wydawnictwo.ump.edu.pl

FAKTY UMP

Dwumiesięcznik informacyjny nr 1/2020, Rok XVI, ISSN 1899-2978

Redaktor naczelna: Helena Czechowska

Skład i opracowanie komputerowe: Bartłomiej Wąsiel (Wydawnictwo Naukowe UMP)

Współpraca: Dominika Bazan (Dział Promocji i Karier), Mirosław Baryga (fotografie)

Adres redakcji: DS Aspirynka, ul. Rokietnicka 6, 60-806 Poznań, tel./fax: 616584103, e-mail: fakty@ump.edu.pl

Wydawca: Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, ul. Fredry 10, 60-701 Poznań

Druk: Wydawnictwo Naukowe UMP, ul. Bukowska 70, 60-812 Poznań, www.wydawnictwo.ump.edu.pl

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 14 lutego 2020. Zam. nr 28/2020. Nakład: 800 egz.

© Copyright by Fakty UMP, UMP

Collegium Pharmaceuticum „wychodzi” na powierzchnię

